

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Сриједа, 13. јул 2016. године
БАЊА ЛУКА

Број 57 Год. XXV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-1000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1010

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ И УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

Проглашавам Закон о полицији и унутрашњим пословима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Једанаестој сједници, одржаној 7. априла 2016. године.

Вијеће народа Републике Српске је актом број: 03.2-416/16, од 18. априла 2016. године, обавијестило Народну скупштину да наведени закон спада у питање повреде виталног националног интереса бошњачког народа.

Заједничка комисија Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, на сједници одржаној 18. маја 2016. године, у складу са Амандманом LXXXVII, није усaglасила наведени закон, те је исти достављен Вијећу за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске.

Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске донијело је Одлуку број: УВ-4/16, од 22. јуна 2016. године, којом је утврђено да није повријеђен витални национални интерес бошњачког народа у Закону о полицији и унутрашњим пословима.

Одлука Вијећа за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, број: УВ-4/16, од 22. јуна 2016. године, објављена је у "Службеном гласнику Републике Српске", број 53/16, од 30. јуна 2016. године.

Број: 01-020-2192/16
5. јула 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПОЛИЦИЈИ И УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређују се надлежност, дјелокруг, основи организације и руковођења у Министарству унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство), полицијски и

други унутрашњи послови из надлежности Министарства, основни принципи у примјени полицијских овлашћења, полицијска овлашћења, дужности и права из радних односа, пријем у радни однос у Министарство полицијских службеника, државних службеника и намјештеника, чиновни и унапређење полицијских службеника, радни услови полицијских службеника, дисциплинска и материјална одговорност полицијских службеника, обрада личних података и заштита тајних података, полицијска и стручна обука, контрола и јавност рада Министарства и друга питања.

Надлежност Министарства

Члан 2.

(1) Министарство обавља послове државне управе који се односе на заштиту од угрожавања Уставом утврђеног поретка и угрожавања безбједности Републике Српске, заштиту живота и личне безбједности грађана, као и друге послове утврђене Законом о републичкој управи.

(2) У обављању послова из става 1. овог члана Министарство сарађује са другим органима и организацијама Републике Српске, Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта БиХ и међународним агенцијама за спровођење закона.

Примјена других закона

Члан 3.

На запослене у Министарству примјењује се Закон о државним службеницима, Закон о раду, Закон о здравственој заштити, Закон о пензијском и инвалидском осигурању Републике Српске, ако овим законом није другачије одређено.

Национална заступљеност, забрана дискриминације и равноправност полова

Члан 4.

(1) Структура полицијских службеника у Министарству треба да одражава националну структуру становништва према последњем попису.

(2) У вршењу послова из своје надлежности запослени у Министарству дужни су да поштују људска права и слободу, без обзира на расу, пол, језик, националну припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовинско стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друге околности.

(3) Министарство предузима мјере да би се промовисала равноправност жена и мушкараца у структури запослених у Министарству.

(4) Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког и женског рода подразумевају оба пола.

II - ДЈЕЛОКРУГ, ОСНОВИ ОРГАНИЗАЦИЈЕ И РУКОВОЂЕЊЕ У МИНИСТАРСТВУ

Полицијски послови

Члан 5.

(1) Полицијски послови су, у смислу овог закона, оперативно-стручни послови којима се обезбјеђују:

1) заштита уставног поретка од насилног угрожавања и промјена, те безбједност Републике Српске у складу са законом,

2) заштита живота и лична безбједност,

3) људска права и слободе,

4) заштита свих облика својине,

5) спречавање вршења кривичних дјела и прекршаја,

6) откривање кривичних дјела и прекршаја,

7) проналажење, лишавање слободе и предаја извршилаца кривичних дјела и прекршаја надлежним органима,

8) одржавање јавног реда и мира,

9) заштита личности и објеката који се посебно обезбјеђују,

10) идентификација лица, предмета и трагова криминалистичко-техничким методама,

11) безбједност и контрола саобраћаја на путевима и безбједност у другим областима саобраћаја,

12) пружање помоћи ради отклањања посљедица којима се угрожава безбједност лица или имовина у већем обиму,

13) пружање помоћи другим органима,

14) право на јавно окупљање грађана у складу са законом,

15) контрола промета експлозивних материја и запаљивих течности и гасова,

16) заштита од пожара,

17) контрола превоза опасних материја и

18) контрола кретања наоружања и војне опреме.

(2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) посебним актом одређује личности и објекте који се посебно обезбјеђују, а приликом спровођења посебних мјера безбједности на пословима заштите личности и објеката који се посебно обезбјеђују, други републички органи управе, организације и установе дужни су да поступе по захтјеву Министарства.

(3) Приликом спровођења посебних мјера безбједности из става 2. овог члана Министарство може вршити провјеру постојања безбједносне сметње за лица од значаја за безбједност личности и објеката који се посебно обезбјеђују.

Остали унутрашњи послови

Члан 6.

Остали унутрашњи послови у складу са овим законом су:

1) управно-правни, који се односе на послове везане за јединствени матични број, пребивалиште и боравиште, путне исправе, личне карте, возачке дозволе, регистрацију моторних и прикључних возила и контролу набављања, држања и ношења оружја и муниције,

2) аналитички, информатички, комуникације,

3) материјално-финансијски и имовински,

4) послови полицијске обуке, стручног оспособљавања и усавршавања,

5) послови који се односе на агенције за обезбјеђење лица и имовине и приватну детективску дјелатност,

6) цивилна заштита (заштита и спасавање људи, материјалних добара и околине од природних и других несрећа, ванредних ситуација и катастрофа) и

7) израда законских и подзаконских аката из области унутрашњих послова.

Послови здравствене заштите у Министарству

Члан 7.

Осим послова прописаних у чл. 5. и 6. овог закона, у Министарству у сједишту обављају се и послови из здравствене дјелатности у складу са Законом о здравственој заштити.

Примјена прописа и обављање унутрашњих послова

Члан 8.

(1) Послове из чл. 5, 6. и 7. овог закона запослени у Министарству обављају у складу са овим законом, Законом о кривичном поступку Републике Српске, Законом о кривичном поступку Босне и Херцеговине, Кривичним законом Републике Српске, Кривичним законом Босне и Херцеговине, Законом о прекршајима Републике Српске, Законом о јавном реду и миру, Законом о основима безбједности саобраћаја на путевима у БиХ, Законом о јавном окупљању и другим законима.

(2) Полицијске послове из члана 5. овог закона обављају полицијски службеници, а послове из чл. 6. и 7. овог закона обављају државни службеници и намјештеници, као и полицијски службеници.

(3) Приликом вршења послова из чл. 5, 6. и 7. овог закона Министарство обезбјеђује:

1) примјену професионалних стандарда,

2) обраду личних података у складу са законом,

3) заштиту тајних података,

4) међуполицијску сарадњу и

5) вођење евиденција у складу са законима и подзаконским актима.

Територијална надлежност и грб Министарства

Члан 9.

(1) Послове из чл. 5, 6. и 7. овог закона на територији Републике Српске врши Министарство непосредно, као јединствени републички орган управе.

(2) У саставу Министарства налази се Републичка управа цивилне заштите, која послове из своје надлежности врши у складу са Законом о републичкој управи и Законом о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама.

(3) Министарство има грб, чији је изглед утврђен посебним актом Владе.

Основне и унутрашње организационе јединице Министарства

Члан 10.

(1) За вршење послова из чл. 5, 6. и 7. овог закона утврђују се основне и унутрашње организационе јединице.

(2) Основне организационе јединице у сједишту Министарства су: Кабинет, Служба, Полицијски одбор, директор полиције (у даљем тексту: директор), Управа, Специјална антитерористичка јединица и Центар за обуку, а ван сједишта Министарства - центар јавне безбједности.

(3) Унутрашње организационе јединице у сједишту Министарства су: јединица, одјељење, инспекторат, дежурни оперативни центар, оперативно дежурство, биро, одсек, група, тим и полицијска станица.

(4) Унутрашње организационе јединице ван сједишта Министарства су: станица јавне безбједности, сектор, полицијска станица, одјељење, јединица, оперативно дежурство, одсек, група, тим и станично одјељење полиције.

Унутрашња организација Министарства

Члан 11.

(1) Назив, дјелокруг и сједиште основних и унутрашњих организационих јединица, међусобни односи изме-

ђу организационих јединица, број и статус запослених у Министарству, опис послова радних мјеста, као и посебни услови које треба да испуњава запослени, утврђују се Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Министарству унутрашњих послова (у даљем тексту: Правилник), који доноси министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар), уз сагласност Владе.

(2) Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Републичке управе цивилне заштите доноси директор Републичке управе цивилне заштите, уз мишљење Министарства и сагласност Владе.

Руководна овлашћења министра

Члан 12.

(1) Министарством руководи министар.

(2) У руковођењу Министарством министар има овлашћења утврђена Законом о Влади Републике Српске, Законом о републичкој управи, овим законом и другим законима.

Руководна овлашћења директора полиције и руководиоца основних организационих јединица

Члан 13.

(1) Директор руководи свим полицијским активностима као руководиоца укупних оперативних послова у Министарству, врши, организује, усмјерава и контролише полицијске послове из члана 5. овог закона, а за свој рад одговоран је министру и Влади.

(2) Послове из члана 5. овог закона директор врши непосредно и посредством за то надлежних руководиоца основних организационих јединица у сједишту и ван сједишта Министарства.

(3) Директор има замјеника.

(4) Осталим пословима из чл. 5. и 6. овог закона руководе руководиоци основних организационих јединица из члана 10. став 2. овог закона и за свој рад су одговорни министру.

Надлежност директора

Члан 14.

Надлежности директора су да:

1) прати и анализира стање безбједности, а нарочито појаве које узрокују настанак и развој криминалитета,

2) усмјерава, усклађује и контролише рад основних и унутрашњих организационих јединица којима руководи непосредно или посредством надлежних руководиоца,

3) руководи најсложенијим полицијским активностима,

4) предлаже финансијски план за потребе полицијских службеника и одговара за све финансијско-материјалне ресурсе распоређене за потребе функционисања организационих јединица којима руководи,

5) оцјењује основаност примјене силе запослених којима непосредно руководи,

6) организује припремање стратегија, програма рада, информација, анализа, извјештаја и других материјала из дјелокруга рада организационих јединица којима руководи и

7) редовно извјештава министра о предузетим мјерама и активностима полиције.

Надлежности замјеника директора

Члан 15.

(1) Замјеник директора полиције (у даљем тексту: замјеник директора) помаже директору у обављању послова из члана 14. овог члана и за свој рад одговоран је директору.

(2) Директора у вријеме његовог одсуства или привремене спрјечености за рад замјењује замјеник директора.

(3) Уколико из одређених разлога директор не може обављати своју функцију, замјеник директора га замјењује

док директор поново не преузме функцију или док се не именује нови директор.

(4) У случају из става 3. овог члана, замјеник директора има сва овлашћења директора.

(5) Права и дужности замјеника директора детаљно се утврђују правилником.

Именовање директора и замјеника директора

Члан 16.

Директора и замјеника директора именује Влада на период од четири године, на приједлог Независног одбора, по спроведеном конкурс, са могућношћу поновног избора.

Независни одбор

Члан 17.

(1) Независни одбор из члана 16. овог закона именује Народна скупштина Републике Српске, а састоји се од два стално запослена припадника Министарства и пет чланова из реда грађана - угледних стручњака правних, криминалистичких и других друштвених наука, водећи рачуна о националној заступљености.

(2) Чланови Независног одбора не могу бити лица против којих је изречена правоснажна пресуда за кривично дјело злоупотребе службеног положаја или друго кривично дјело са умисљајем и против којих су изречене дисциплинске мјере за теже повреде дужности.

(3) Чланови Независног одбора не могу бити чланови политичких странака.

(4) Мандат чланова Независног одбора траје четири године.

(5) Независни одбор бира председника, потпредседника и секретара, у складу са Пословником о раду Независног одбора.

Надлежност Независног одбора

Члан 18.

(1) Независни одбор организује и руководи процесом избора, именовања и разрешења директора и замјеника директора, на начин доступан јавности.

(2) Независни одбор расписује јавни конкурс, разматра приспјеле пријаве, врши селекцију и одабир одговарајућих кандидата, прибавља мишљење министра о одабраном кандидату за директора и замјеника директора, предлаже Влади кандидата за директора и замјеника директора ради именовања, разматра све жалбе на рад директора или замјеника директора, укључујући и жалбе грађана, разматра приспјеле приједлоге Народне скупштине Републике Српске, Владе или министра о разрешењу директора или замјеника директора, оцјењује cjелокупни рад директора и замјеника директора у случају поновног именовања на функцију.

(3) Независни одбор предлаже Влади разрешење директора или замјеника директора:

1) на лични захтјев директора или замјеника директора,

2) ако директор или замјеник директора трајно није у могућности да извршава своје дужности и одговорности,

3) ако директор или замјеник директора не спроведе мјере надзора над организационим јединицама којима руководи или мјере надзора над примјеном полицијских овлашћења,

4) ако је директору или замјенику директора коначном одлуком утврђена дисциплинска одговорност за тежу повреду дужности или

5) ако је директору или замјенику директора изречена казна затвора за кривично дјело.

Услови за именовање директора и замјеника директора

Члан 19.

(1) Кандидати за директора и замјеника директора не могу бити чланови политичких странака, ни лица која се

налазе на било којем положају у политичкој странци на било ком нивоу, или које је политичка странка именovala на неки положај, или који су чланови извршног или законодавног тијела на било којем нивоу.

(2) За директора и замјеника директора не могу бити изабрана лица против којих је изречена правоснажна пресуда за кривично дјело злоупотребе службеног положаја или друго кривично дјело са умишљајем и против којих су изречене дисциплинске мјере за теже повреде дужности.

Посебни услови за именовање директора и замјеника директора

Члан 20.

(1) Кандидат за директора може бити лице које има VII степен стручне спреме, чин главног инспектора или виши чин и најмање три године рада у том чину.

(2) Поред наведених услова, кандидат за директора мора испуњавати и друге услове утврђене законом и другим прописима.

(3) Уз пријаву, кандидат за директора обавезно прилаже изјаву о имовинском стању, која ће бити отворена за јавност.

(4) Услови прописани у ст. 1, 2. и 3. овог члана односе се и на кандидата за замјеника директора.

Ангажовање посебних јединица

Члан 21.

(1) У случају да Народна скупштина Републике Српске у складу са Уставом Републике Српске прогласи ванредно стање, стање елементарне непогоде или опште опасности ширих размјера за Републику Српску или дио Републике Српске, директор по потреби ангажује једну или више посебних јединица полиције за ту намјену.

(2) Наредбом о ангажовању јединице из става 1. овог члана одређују се састав, старјешина, наоружање, опрема и задатак јединице, у складу са оперативним планом рада у конкретном случају.

(3) Ангажовање јединице из става 2. овог члана наређује директор уз сагласност министра.

Ограничење или забрана кретања на мјестима и подручјима

Члан 22.

(1) У мјери у којој је потребно да се спријечи наступање и отклањање посљедица елементарних непогода, хаварија или других догађаја којима се озбиљно угрожава безбједност лица или имовине у већем обиму, директор уз сагласност министра ограничава или забрањује кретање лица на одређеним јавним и другим мјестима и подручјима док не престану разлози због којих су мјере уведене.

(2) О предузетим мјерама из става 1. овог члана министар одмах обавјештава предсједника Републике Српске и Владу.

Пружање асистенција

Члан 23.

(1) Ради обезбјеђења извршења послова који спадају у надлежност других републичких органа управе, привредних друштава и других правних лица, када они на основу закона врше јавна овлашћења и ако се приликом тих послова наиђе на физички отпор или се такав отпор може основано очекивати, Министарство је дужно да пружи потребну помоћ у границама овлашћења прописаних законом.

(2) О основаности захтјева, начину и обиму пружања помоћи у смислу става 1. овог члана одлучује руководилац надлежне унутрашње организационе јединице.

(3) Уколико оцијени да се приликом пружања помоћи из става 1. овог члана може очекивати да ће због физичког отпора доћи до угрожавања опште безбједности лица и имовине, руководилац одлучује о начину и обиму пружања

помоћи основне организационе јединице, који је дужан да прије доношења одлуке о пружању помоћи прибави сагласност директора.

(4) Пропис о начину и обиму пружања помоћи из ст. 2. и 3. овог члана, на приједлог директора, доноси министар.

III - ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ У ПРИМЈЕНИ ПОЛИЦИЈСКИХ ОВЛАШЋЕЊА

Идентификација полицијских службеника

Члан 24.

(1) Полицијски службеник има службену полицијску легитимацију и полицијску значку коју издаје директор.

(2) Полицијски службеник је обавезан да се прије примјене полицијских овлашћења идентификује показивањем службене полицијске легитимације и/или полицијске значке.

(3) Уколико полицијски службеник примјењује полицијско овлашћење у униформи, није обавезан да поступи на начин из става 2. овог члана, осим у случају када то од њега изричито захтијева лице према којем се примјењује полицијско овлашћење.

(4) У изузетним случајевима, када идентификација из ст. 2. и 3. овог члана може угрозити безбједност полицијског службеника или другог лица или довести у питање постизање законитог циља који оправдава примјену полицијских овлашћења, полицијски службеник може лице према којем предузима полицијска овлашћења упозорити ријечју: "ПОЛИЦИЈА!" или одгодити идентификацију.

(5) По престанку околности из става 4. овог члана, полицијски службеник се идентификује показивањем службене полицијске легитимације и/или полицијске значке, ако за то постоје услови.

(6) Одредбе ст. 2. до 5. овог члана не примјењују се на поступање полицијског службеника који предузима посебне истражне радње у складу са Законом о кривичном поступку Републике Српске или који предузима и друге оперативно-тачкитичке мјере и радње уколико би то могло угрозити извршење службеног задатка.

(7) Изглед, облик и садржај службене полицијске легитимације и полицијске значке из става 1. овог члана прописује Влада.

(8) Полицијска значка мора бити јасно препознатљива јавности као полицијска ознака.

Униформа и опрема полицијских службеника

Члан 25.

(1) Полицијски службеник врши послове и задатке у јединственој полицијској униформи у Републици Српској.

(2) Изузетно, због специфичне природе одређених задатака у складу са прихваћеним полицијским стандардима, одређени полицијски задаци могу се вршити у цивилној одјећи или у посебној службеној одјећи и са одговарајућом опремом.

(3) Врсте, дијелови, боја и ознаке полицијске униформе, начин ношења и рокови трајања полицијске униформе прописују се Правилником о униформи полицијских службеника, који доноси министар, на приједлог директора.

(4) Врсте, састав, начин коришћења и ношења опреме, рокови трајања, као и начин одржавања опреме, прописују се Правилником о полицијској опреми, који доноси министар, на приједлог директора.

Држање и ношење оружја и муниције

Члан 26.

Полицијски службеник држи и носи оружје и муницију у складу са правилником који доноси министар, на приједлог директора.

Сразмјерност при примјени полицијских овлашћења

Члан 27.

(1) Примјена полицијских овлашћења мора бити усклађена и пропорционална потреби ради постизања законитог циља.

(2) Полицијска овлашћења примјењују се средствима којима се може постићи законит циљ са најмање штетних последица и у најкраћем времену.

Поступање према властитој процјени и дужност извршавања наредбе

Члан 28.

(1) Полицијски службеник примјењује полицијска овлашћења према властитој процјени у складу са законом, као и на основу законите наредбе надређеног полицијског службеника или надлежног органа.

(2) Полицијски службеник није дужан да изврши наредбу уколико би тиме учинио кривично дјело по кривичном законодавству Републике Српске и Босне и Херцеговине.

(3) Полицијски службеник одмах усмено упознаје надређеног полицијског службеника с тим да је издата наредба противна законским одредбама, те уколико надређени полицијски службеник понови наредбу, полицијски службеник подноси извјештај о неизвршавању наредбе свом непосредно надређеном полицијском службенику, односно вишем надређеном полицијском службенику уколико је наредба издата од непосредно надређеног полицијског службеника.

(4) Ако наредба буде поновљена, без обзира на околности из ст. 2. и 3. овог члана, полицијски службеник доставља писмени извјештај Јединици за професионалне стандарде Министарства (у даљем тексту: Јединица).

IV - ПОЛИЦИЈСКА ОВЛАШЋЕЊА

Полицијска овлашћења

Члан 29.

(1) Осим овлашћења прописаних законима о кривичном поступку Републике Српске и Босне и Херцеговине и другим законима, полицијским службеницима, ради спречавања кривичних дјела, прекршаја, одржавања јавног реда и мира, контроле безбједности саобраћаја, обезбјеђења јавних скупова, обезбјеђења лица и имовине, овим законом дају се и следећа овлашћења:

- 1) давање упозорења и издавање наређења,
- 2) легитимисање, провјера и утврђивање идентитета лица и идентификација предмета,
- 3) прикупљање обавјештења,
- 4) позивање лица и обављање разговора,
- 5) привођење, спровођење и довођење лица,
- 6) потрага за лицима и предметима,
- 7) привремено ограничавање слободе кретања,
- 8) преглед лица, предмета и превозних средстава,
- 9) противдиверзиони преглед,
- 10) привремено одузимање предмета,
- 11) привремено коришћење туђих превозних и комуникационих средстава,
- 12) надзор и снимање јавног мјеста,
- 13) употреба силе и
- 14) задржавање пријава.

(2) Правилник о употреби силе из става 1. тачка 13) овог члана доноси министар, на приједлог директора.

(3) Полицијски службеник у оквиру надлежности прописаних законом врши психофизиолошко испитивање, односно тестирање одређених лица помоћу полиграфа, а у складу са актом који доноси директор.

(4) Министарство може јавно расписати награду за одређена обавјештења, а у складу са актом који доноси министар.

Давање упозорења

Члан 30.

(1) Полицијски службеник дужан је да упозори лице за које оцијени да својим понашањем или чињењем, односно

пропуштањем одређене радње може нарушити јавни ред и мир или довести у опасност свој живот или живот и личну безбједност другог лица или имовине, као и када се оправдано очекује да би то лице могло да учини или изазове друго лице да учини прекршај или кривично дјело.

(2) Полицијски службеник дужан је да упозори лице на околности које угрожавају његову личну безбједност, живот или имовину, као и на постојање неке опште опасности.

(3) Упозорење се даје усмено, писмено, руком, звуком пиштаљке, свјетлосним или другим знаком или на други погодан начин.

Издавање наређења

Члан 31.

(1) Наређење се издаје ради:

- 1) заштите живота и личне безбједности лица и имовине,
- 2) заштите имовине од уништења, оштећења и отуђења,
- 3) у случајевима опште опасности проузроковане елементарним непогодама,
- 4) одржавања јавног реда и мира, односно његовог успостављања,
- 5) онемогућавања приступа или задржавања у простору или објекту гдје то није дозвољено,
- 6) вршења контроле и регулисања саобраћаја на путевима у складу са законом и
- 7) спречавања приступа личностима, објектима и просторима који се посебно обезбјеђују.

(2) Наређење се издаје усмено или писмено.

Легитимисање

Члан 32.

(1) Легитимисање је службена радња коју предузима полицијски службеник ради провјере идентитета лица.

(2) Легитимисање се врши усменим обраћањем лицу које треба легитимисати, захтјевом да покаже и преда на увид полицијском службенику личну карту или путну исправу.

(3) Изузетно, провјера идентитета може се вршити и помоћу других јавних исправа са фотографијом, као и помоћу лица чији је идентитет провјерен.

(4) Полицијски службеник овлашћен је да изврши легитимисање лица према којем примјењује полицијска овлашћења, као и када је то потребно ради обављања полицијских послова и задатака.

(5) Полицијски службеник упознаје лице о разлозима због којих се врши провјера идентитета.

(6) Када је неопходно, провјера идентитета укључује и провјеру боравишта или пребивалишта.

Утврђивање идентитета лица

Члан 33.

(1) Овлашћење утврђивања идентитета лица примјењује се према лицу које не посједује документ из члана 32. ст. 2. и 3. овог закона или уколико постоји сумња у вјеродостојност тог документа. Идентитет лица се утврђује коришћењем података из евиденција, методама и средствима криминалистичке тактике и технике, медицинским и другим одговарајућим вјештачењима.

(2) Ради утврђивања идентитета лица, Министарство је овлашћено да јавно објави фото-робот, цртеж, фотографију, снимак или опис тог лица или непознатог леша.

Идентификација предмета

Члан 34.

(1) Овлашћење идентификације предмета примјењује се када је неопходно утврдити карактеристике и специфичне особине предмета, као и однос неког лица или догађаја према предмету.

(2) Идентификација предмета спроводи се аналогно примјеном одредаба чл. 32. и 33. овог закона.

(3) Министарство је овлашћено да јавно објави слику, цртеж, снимак или опис предмета уколико је то од значаја за успјешно спровођење поступка идентификације предмета.

Прикупљање обавјештења

Члан 35.

Полицијски службеник овлашћен је да, у складу са законом, прикупља обавјештења од лица за које је вјероватно да би могло дати обавјештења о:

1) кривичном дјелу или прекршају, починиоцу или о другим важним околностима у вези са кривичним дјелом или прекршајем и

2) околностима од значаја за извршавање других послова из надлежности Министарства.

Позивање лица

Члан 36.

(1) Полицијски службеник, у складу са законом, може позвати лице на разговор ради прикупљања обавјештења, давања обавјештења и упозорења и издавања наређења.

(2) Разговори се обављају између 6.00 часова и 21.00 часа и не могу трајати дуже од шест часова.

(3) Разговори се могу обављати и изван времена утврђеног у ставу 2. овог члана уколико је ријеч о радњама које не трпе одгађање.

(4) У позиву за разговор се назначава: назив организационе јединице Министарства која упућује позив, мјесто, вријеме и датум позивања, име и презиме лица које се позива, разлог позивања лица, те упозорење да ће лице које се позива бити приведено уколико се не одазове позиву.

(5) У изузетним случајевима, када је то неопходно ради хитности или из других оправданих разлога, полицијски службеник је овлашћен да лице позове усмено или посредством одговарајућег телекомуникационог средства, при чему је дужан да саопшти разлог позивања, као и да га упозори на могућност да буде присилно доведено. Уз сагласност тог лица, полицијски службеник може превести службеним возилом лице до службених просторија.

(6) Лице се изузетно може позвати и посредством средстава јавног информисања када је то неопходно због опасности од одгађања, безбједности поступања или када се позив упућује већем броју лица.

Привођење

Члан 37.

(1) Полицијски службеник може привести лице у службене просторије Министарства без писменог налога надлежног органа:

1) чији је идентитет потребно утврдити, када нема другог начина,

2) за којим је расписана потрага и

3) које се не одазове позиву за разговор из члана 36. став 1. овог закона.

(2) Привођење може трајати онолико дуго колико је неопходно за извршење полицијске радње, а најдуже 24 часа.

Спровођење

Члан 38.

(1) Полицијски службеник врши спровођење када лице треба довести и предати организационој јединици Министарства или другом надлежном органу изван мјеста одакле спровођење почиње.

(2) Спровођење може трајати онолико дуго колико је неопходно за извршење полицијске радње.

Довођење

Члан 39.

(1) Полицијски службеник врши довођење на основу писмене наредбе коју издаје овлашћени орган, као и на основу налога надлежног органа по закључку о довођењу.

(2) Довођење може трајати онолико дуго колико је неопходно за извршење полицијске радње.

Потрага за лицима и предметима

Члан 40.

(1) Полицијски службеници овлашћени су да спроводе мјере потраге за лицима и предметима.

(2) Потрага се расписује потјерницом, објавом и расписом о трагању.

(3) Потјерница се расписује у складу са посебним законом.

(4) Објава се расписује ради:

1) утврђивања пребивалишта или боравишта лица,

2) проналаска несталог лица,

3) утврђивања идентитета лица за које идентитет није могуће утврдити на други начин,

4) прикупљања података, проналаска или одузимања предмета који су у вези са кривичним, прекршајним или другим поступком, односно предмета који су нестали,

5) прикупљања података о предметима који су пронађени и

6) утврђивања идентитета пронађеног леша.

(5) Распис о трагању се расписује:

1) за лицем за које постоје основи сумње да је извршило кривично дјело или прекршај и

2) за лицем које може дати обавјештења о кривичном дјелу или прекршају.

(6) Ако је пријављен нестанак лица, а постоје основи сумње да је то лице жртва кривичног дјела, полицијски службеници дужни су да у сарадњи са другим надлежним органима, удружењима грађана и грађанима, без одгађања, предузму мјере и радње предвиђене овим и другим законима, у циљу његовог проналаска.

Привремено ограничење слободе кретања

Члан 41.

(1) Полицијски службеник може привремено ограничити слободу кретања лица на одређеном простору или у одређеном објекту ради:

1) спречавања извршења кривичних дјела или прекршаја,

2) проналажења и лишења слободе учинилаца кривичних дјела и прекршаја,

3) проналажења и лишења слободе лица за којим се трага,

4) проналажења предмета и трагова који могу послужити као доказ у кривичном или прекршајном поступку и

5) обезбјеђења штићених личности, објеката или простора.

(2) Привремено ограничење слободе кретања може трајати само до остварења циља због којег се примјењује, а у складу са законом.

(3) Осим случајева из става 1. овог члана, полицијски службеник може привремено ограничити слободу кретања и задржавања на одређеном простору или у одређеном објекту, у случајевима угрожавања безбједности изазваних елементарним непогодама или епидемијама и у другим случајевима угрожавања безбједности лица и имовине док такво угрожавање траје.

(4) Ради остваривања циљева из става 3. овог члана, полицијски службеник је овлашћен да простор или објекат испразни и спријечи приступ до њих.

Преглед лица, предмета и превозних средстава

Члан 42.

(1) Полицијски службеник овлашћен је да изврши преглед лица, предмета које лице носи са собом и превозног средства када је то неопходно ради проналажења лица, предмета и трагова који могу послужити као доказ за успјешно вођење кривичног, прекршајног или другог поступка, као и из других безбједносних разлога.

(2) Преглед лица обухвата увид у садржај одјеће и обуће лица.

(3) Преглед лица обавља лице истог пола, изузев у случајевима када је неопходан хитан преглед лица да би му се одузело оружје или други предмети којима се може извршити напад на друго лице или самоповређивање.

(4) Преглед предмета обухвата увид у доступне унутрашње и вањске отворене просторе на предмету или које корисник предмета својом вољом учини доступним полицијском службенику.

(5) Преглед превозног средства ограничен је на слободно доступне унутрашње и вањске дијелове, односно просторе који су отворени или које корисник превозног средства својом вољом учини доступним полицијском службенику.

(6) Ако се прегледом открију трагови и предмети кривичног дјела или је потребно насилно отварање или растављање, преглед се обуставља и започиње се са вршењем претресања.

(7) Приликом прегледа полицијски службеник може користити техничка средства и службене псе.

Противдиверзиони преглед

Члан 43.

(1) Полицијски службеник је овлашћен да изврши противдиверзиони преглед простора, објеката, средстава или других предмета ради заштите безбједности људи и имовине.

(2) Противдиверзиони преглед обухвата преглед или откривање експлозивних средстава или направа, као и хемијско-биолошко-радиолошко-нуклеарни и други преглед.

(3) Полицијски службеник је овлашћен да на мјесту проналаска уништи предмет који представља непосредну опасност за живот или здравље људи или опасност за имовину ако га не може на други начин учинити безбедним или га не може на безбједан начин премјестити на друго мјесто.

(4) Полицијски службеник је овлашћен да у циљу извршења противдиверзионог прегледа простор или објекат испразни и спријечи приступ до њих.

(5) Приликом вршења прегледа полицијски службеници могу од надлежног органа да захтијевају да изврши надзор и предузме мјере из своје надлежности.

Привремено одузимање предмета

Члан 44.

(1) Полицијски службеник привремено одузима предмет:

1) када је то неопходно ради заштите јавног реда и мира и безбједности,

2) који је у посједу лица које је лишено слободе, а може га употребити за самоповређивање, напад на друго лице или бјекство,

3) ако је то одређено другим законом.

(2) Полицијски службеник издаје потврду о привременом одузимању предмета, која садржи: правни основ за одузимање предмета, карактеристике одузетог предмета које га разликују од осталих предмета, податке о лицу од којег је предмет одузет, те име и презиме, број полицијске значке и потпис полицијског службеника који је извршио одузимање.

(3) Ако лице одбије да добровољно преда предмете, одузимање се извршава принудно.

(4) Када, с обзиром на карактеристике предмета, чување привремено одузетих предмета у просторијама Министарства није могуће или је повезано са знатним потешкоћама, привремено одузети предмети могу се одложити или смјестити на одговарајући начин док надлежни орган не донесе одговарајућу одлуку.

(5) Када разлози за привремено одузимање предмета престану да постоје, привремено одузети предмет враћа се лицу од којег је одузет, уколико није другачије одређено законом или одлуком надлежног органа.

Привремено коришћење туђих превозних и комуникационих средстава

Члан 45.

(1) Ради потјере, лишавања слободе учиниоца кривичног дјела, у случају природне непогоде или несреће, као и ради превозења жртве кривичног дјела и другог повријеђеног лица до најближе здравствене установе, полицијски службеник може користити одговарајуће туђе превозно и комуникационо средство, о чему се издаје потврда.

(2) Превозно или комуникационо средство из става 1. овог члана полицијски службеник може користити искључиво у времену док се потјера, лишење слободе или превоз не оконча.

(3) Власник или корисник превозног или комуникационог средства из става 1. овог члана има право на накнаду стварне штете причињене употребом његовог средства.

(4) Штету из става 3. овог члана надокнађује Министарство у складу са овим законом и прописима којима се уређује област накнаде штете.

(5) У току вршења службених послова и задатака полицијски службеник има право на бесплатни јавни превоз и путничко осигурање у јавном превозу.

Надзор и снимање јавног мјеста

Члан 46.

(1) Полиција је овлашћена да врши надзор и снимање јавног мјеста уређајима за аудио-визуелно снимање и фотографисање ради спречавања и откривања кривичних дјела и прекршаја, као и обављања других полицијских послова.

(2) Када постоји опасност да приликом јавног окупљања може доћи до угрожавања живота и здравља људи или имовине, полицијски службеник је овлашћен да може извршити аудио-визуелно снимање и фотографисање јавног скупа.

(3) Полицијски службеник је овлашћен да може извршити аудио-визуелно снимање примјене полицијских овлашћења, као и ради контроле и анализе вршења полицијских послова.

Употреба силе

Члан 47.

(1) Полицијски службеник може употребити силу када је то неопходно за заштиту људских живота и имовине, одбијање напада, савлађивање отпора и спречавање бјекства.

(2) Прије употребе средства силе полицијски службеник даје упозорење, осим ако би то могло угрозити безбједност полицијског службеника или другог лица или би било очигледно непримјерено у датим околностима.

(3) Средства силе су:

1) физичка снага,

2) службена палица,

3) средства за везивање,

4) средства за присилно заустављање,

5) хемијска средства,

6) ватрено оружје,

- 7) службени пси,
- 8) водени топ,
- 9) специјална возила,
- 10) специјалне врсте оружја,
- 11) експлозивне направе и
- 12) средства на бази електрицитета.

Ограничења употребе средстава силе

Члан 48.

(1) Према дјечи, очигледно болесним и изнемоглим лицима, тешким инвалидима и женама чија је трудноћа видљива може се употребити физичка снага под условима прописаним овим законом, а друга средства силе само ако та лица директно угрожавају живот полицијског службеника, других лица или свој живот.

(2) Ватрено и специјално оружје не може се користити против лица које бјежи.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, ватрено оружје се употребљава против лица које бјежи уколико је то једини начин одбране од директног напада или опасности.

(4) Експлозивне направе не могу се користити ради спречавања бјекства лица.

Употреба ватреног оружја

Члан 49.

(1) Полицијски службеник може употребити ватрено оружје да:

- 1) заштити свој живот и живот других лица,
- 2) заштити себе и друга лица од наношења повреда опasnих по живот,
- 3) спријечи извршење и лиши слободе извршиоца кривичног дјела тероризма, убиства, разбојништва и силовања.

(2) Полицијски службеник, прије употребе, лицу према коме намјерава употребити ватрено оружје издаје наређење: "ПОЛИЦИЈА! СТОЈ! ПУЦАЋУ!".

(3) У случају да лице не поступи по наређењу, полицијски службеник ће испалити метак упозорења, ако се тиме не угрожава безбједност људи.

(4) Полицијски службеник ће употребити ватрено оружје без издавања наређења и метка упозорења уколико би издавање наређења и испаливање метка упозорења угрозило његов живот или живот других лица.

Ограничења употребе ватреног оружја према лицима

Члан 50.

(1) Употреба ватреног оружја није дозвољена ако би угрозила животе других лица, осим ако је то једини начин одбране од директног напада или опасности по живот.

(2) Употреба ватреног оружја није дозвољена према малољетнику, осим ако је то једини начин одбране од директног напада или опасности по живот.

Ограничења употребе ватреног оружја према возилима и пловилима

Члан 51.

(1) Полицијски службеник не смије употребити ватрено оружје против возила у покрету, осим ако се то возило користи као средство за наношење повреда полицијским службеницима или другим лицима или ако је то неопходно ради спречавања озбиљних или смртоносних повреда нанесених пуцањем из возила на полицијске службенике или на друга лица.

(2) У току извршавања полицијских задатака на ријечним пловним путевима полицијски службеник има право да употребити ватрено оружје ако се пловило за којим се врши потјера не заустави након што му је упућен видљив или чујан сигнал да се заустави, и то са раздаљине са које је без сумње могуће примити и разумјети такав сигнал.

Употреба ватреног оружја према животињама

Члан 52.

Ватрено оружје може се употребити према животињама само када од њих пријети непосредна опасност од напада на живот и тијело лица или опасност од угрожавања живота или здравља људи.

Извјештавање и контрола употребе силе

Члан 53.

(1) Полицијски службеник који је у току вршења дужности употребити силу непосредно руководиоцу доставља писмени извјештај о употреби силе, прије краја смјене у току које је дошло до употребе силе.

(2) Непосредни руководиоца, по пријему извјештаја од полицијског службеника, сачињава почетни извјештај о догађају и доставља га Јединици и руководиоцу основне организационе јединице у року од 24 часа.

(3) Ако полицијски службеник није у могућности да поднесе извјештај о употреби силе, извјештај подноси његов непосредни руководиоца у року од 24 часа.

(4) У року од осам дана од пријема извјештаја из става 1. овог члана непосредни руководиоца доставља Јединици и руководиоцу основне организационе јединице извјештај о догађају са образложеним мишљењем о употреби силе.

(5) По пријему извјештаја из става 4. овог члана, руководиоца основне организационе јединице о законитости и правилности употребе силе одлучује у што краћем року и оцјену доставља Јединици.

(6) По пријему оцјене из става 5. овог члана, Јединица ће потврдити оцјену руководиоца основне организационе јединице, а ако утврди неправилности, Јединица доноси оцјену о употреби силе.

(7) Ако руководиоца основне организационе јединице оцијени да је полицијски службеник употребити силу на незаконит или неправилан начин, дужан је да одмах покрене поступак дисциплинске одговорности полицијског службеника.

(8) Изузетно од одредаба ст. 1. до 6. овог члана, полицијски службеник који је употребити само средства за везивање приликом лишења слободе, привођења, довођења или спровођења лица у циљу његовог сигурног транспорта дужан је да сачини службену забиљешку и достави је руководиоцу организационе јединице у року од 24 часа.

Запримање пријава

Члан 54.

Полицијски службеник је овлашћен и дужан да заприми и евидентира пријаве о учињеним кривичним дјелима, прекршајима и другим догађајима од интереса за јавни ред и мир и безбједност.

V - ДУЖНОСТИ И ПРАВА ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

1. Дужности

Дужности

Члан 55.

(1) Полицијски службеници дужни су да послове заштите уставног уређења од насилних промјена, заштите живота и личне безбједности грађана, спречавања вршења кривичних дјела за која се гони по службеној дужности и хватање њихових учинилаца, као и послове успостављања јавног реда и мира, врше у свакој прилици, без обзира на то да ли се налазе на дужности или не.

(2) Полицијски службеници који врше послове из става 1. овог члана остварују сва права из радног односа.

Основни принципи у вршењу дужности

Члан 56.

(1) При вршењу својих послова и задатака полицијски службеник се руководи јавним интересом и основним људским правима и слободама.

(2) Полицијски службеник је непристрастан и дужан је да избегава активности или пропусте који су неспојиви са дужностима или који крше дужности регулисане овим законом.

(3) Полицијски службеник не смије јавно испољавати политичка увјерења и док је на дужности не смије јавно испољавати вјерска увјерења.

(4) Полицијски службеник не смије тражити нити прихватити за себе или своје сроднике било какву добит, корист, услугу или неку другу накнаду.

(5) Полицијски службеник је дужан да у току и после јавног времена поступа у јавном интересу и дјелује на начин који је у интересу и не штети угледу Министарства.

(6) Полицијски службеник се мора придржавати и свих других дужности прописаних овим законом и подзаконским актима.

(7) Полицијски службеник је обавезан да са дужном пажњом користи имовину и поступа са имовином и средствима која су му повјерена у сврху обављања послова и задатака и не смије их користити за постизање личног интереса или за друге незаконите активности.

(8) За учешће у раду и комуникацији са органима и институцијама изван Министарства полицијски службеник је обавезан да прибави став министра и директора и да достави писмени извјештај министру.

Чување тајних података

Члан 57.

(1) Полицијски службеник дужан је да чува као тајне све повјерљиве податке и материјале до којих дође све до престанка њихове тајности, осим када вршење послова и задатака или законске одредбе захтијевају другачије.

(2) Министар може из оправданог разлога или по захтјеву овлашћеног органа ослободити садашњег или бившег полицијског службеника обавезе чувања тајног податка.

(3) Полицијски службеник дужан је да чува податке из става 1. овог члана и након престанка радног односа.

Здравствени преглед

Члан 58.

(1) Полицијски службеник дужан је да се подвргне редовном или периодичном здравственом прегледу који организује надлежна организациона јединица Министарства, у циљу утврђивања опште и посебне здравствене способности за обављање послова и задатака полицијског службеника.

(2) Полицијски службеник дужан је да се подвргне и специјалистичком здравственом прегледу уколико се за то укаже потреба.

(3) Изузетно, на образложен приједлог непосредног руководиоца, руководиоца основне организационе јединице може полицијског службеника упутити на ванредни здравствени преглед.

(4) Полицијски службеник дужан је да се подвргне ванредном здравственом прегледу.

Нespoјивост послова и функција са службеним дужностима

Члан 59.

(1) Полицијски службеник не може обављати послове и задатке, вршити функцију или активност неспојиву са службеним дужностима, а посебно:

1) не може бити носилац било какве јавне функције,

2) не може обављати никакву додатну активност уз накнаду, осим уз одобрење директора, у складу са правилником који доноси министар,

3) не може бити члан политичке странке нити слиједити упутства политичких странака, нити присуствовати скуповима политичких странака или другим политичким скуповима, осим уколико је на дужности, и

4) не може давати јавне изјаве нити на други начин коментарисати рад Министарства без одобрења директора или министра.

(2) Полицијском службенику престаје радни однос у Министарству када се пријави као кандидат за изборну јавну функцију или када је именован на положај у било којем органу власти у Републици Српској и Босни и Херцеговини.

(3) По пријему у радни однос, полицијски службеник у складу са овим законом дужан је дати све податке о функцијама и активностима које врши или које врше чланови његове уже породице, као и податке о имовини којом полицијски службеник или чланови његове уже породице располажу.

(4) У смислу овог закона, чланови уже породице су брачни или ванбрачни супружник полицијског службеника, сродници по крви у правој линији, усвојилац и усвојеник, старатељ и штићеник, те дијете брачног друга (пасторак).

(5) Подаци из овог члана похрањују се у кадровској евиденцији Министарства у складу са важећим прописима о заштити личних података.

Забрана дискриминације

Члан 60.

При вршењу послова и задатака полицијски службеници дужни су да поштују људска права и слободу, без обзира на расу, пол, језик, националну припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовинско стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друге околности.

2. Права полицијских службеника

Право полицијских службеника

Члан 61.

Полицијски службеник има право на:

1) стални радни однос до тренутка док се не стекну услови за пензионисање, ако није другачије прописано законом,

2) одмор и одсуство у складу са законом и Посебним колективним уговором за запослене у области унутрашњих послова Републике Српске,

3) награђивање у складу са овим законом и другим прописима,

4) плату, накнаде плате и остале накнаде у складу са законом и другим прописима,

5) накнаду материјалне штете уколико је штета настала приликом обављања редовних послова и задатака или у вези са њиховим обављањем, а у складу са Посебним колективним уговором за запослене у области унутрашњих послова Републике Српске,

6) напредовање у каријери и професионални развој кроз обуку и на други начин,

7) оснивање и учлањивање у синдикат и професионално удружење у складу са законом,

8) правично поступање, без обзира на пол, расу, национално или друштвено поријекло, религију, ентитетско држављанство, мјесто становања, политичко или друго увјерење, рођење, доб, имовински, брачни или други статус,

9) поступање надређених и подређених уз поштовање људског достојанства, те да се непотребно не доводи у физичку опасност и

10) друга права у складу са законом.

Заштита полицијских службеника у случају неспособности за рад

Члан 62.

(1) Министарство не може отпустити полицијског службеника на основу привремене неспособности за рад усљед болести или повреде на раду.

(2) Повреда која настане приликом одласка на посао или повратак са посла сматра се повредом на раду.

(3) На остваривање права полицијског службеника не утиче привремена неспособност за рад услед болести или повреде на раду.

Правна помоћ

Члан 63.

(1) Министарство полицијском службенику обезбјеђује правну помоћ ако се против полицијског службеника покрене кривични, прекршајни или парнични поступак због употребе силе или других радњи у току извршења послова и задатака, осим ако је полицијски службеник дјеловао изван својих овлашћења или ако их је злоупотребио.

(2) Правна помоћ се обезбјеђује полицијском службенику као оштећеном у поступку за накнаду штете, односно његовој породици, ако је то неопходно, уколико је штета нанесена приликом обављања или у вези са обављањем послова у Министарству.

(3) Под условима из ст. 1. и 2. овог члана Министарство обезбјеђује полицијском службенику правну помоћ и након престанка радног односа, осим уколико има право на исту правну помоћ по неком другом основу.

(4) Министарство обезбјеђује правну помоћ и грађанину који је помогао полицијском службенику ако је против грађанина покренут кривични поступак због активности која се тиче пружене помоћи.

Право на штрајк

Члан 64.

(1) Полицијски службеници имају право на штрајк, изузев у случају ратног стања, ванредног стања, ванредне ситуације или стања повећаног ризика или опште опасности у већем обиму, насилног угрожавања демократског и уставног поретка Републике Српске и БиХ, проглашења елементарне непогоде или непосредне опасности од непогоде и несреће које угрожавају безбједност људи и имовине на територији Републике Српске.

(2) Полицијски службеници који учествују у штрајку не могу се окупљати ван службеног простора Министарства нити носити униформу, службено оружје и опрему.

VI - ПРИЈЕМ У РАДНИ ОДНОС У МИНИСТАРСТВО

Овлашћења министра приликом пријема у радни однос и других права из радног односа

Члан 65.

(1) Министар одлучује о заснивању и престанку радног односа полицијских службеника, државних службеника и намјештеника запослених у Министарству.

(2) Министар одлучује и о другим правима из радног односа полицијских службеника, државних службеника и намјештеника.

Приправнички стаж

Члан 66.

(1) Заснивање радног односа у Министарству врши се у складу са овим законом и Законом о државним службеницима.

(2) Приправником се сматра лице које први пут заснива радни однос у одређеном степену стручне спреме.

(3) Приправнички стаж траје:

- 1) шест мјесеци за лице са средњом стручном спремом и
- 2) годину дана за лице са високом стручном спремом.

(4) Приправнику који се обучава за обављање послова полицијског службеника непосредно надређени одређује се као ментор и одговоран је за усмјеравање и праћење рада приправника.

(5) За вријеме приправничког стажа приправник се оспособљава за обављање послова кроз обуку и практичан рад и по истеку приправничког стажа полаже стручни испит.

(6) Уколико у року од шест мјесеци по истеку приправничког стажа ни у поновљеном покушају не положи стручни испит, приправник не може засновати радни однос нити обнављати приправнички стаж у Министарству.

Стручни испит

Члан 67.

Стручни испит из члана 66. став 5. овог закона не полажу лица која имају научно звање доктор правних наука, као и лица која имају научно звање магистар правних наука, која су то звање стекла прије реформе високог образовања у Републици Српској или Босни и Херцеговини, лица са положеним правосудним испитом и радници затечени на раду у Министарству који на дан ступања на снагу овог закона имају више од 20 година ефективног радног стажа у органима државне управе.

Програм полагања стручног испита

Члан 68.

Стручни испит приправници полагају пред комисијом, по програму који доноси министар.

Идентификација државних службеника и намјештеника

Члан 69.

(1) Државни службеници и намјештеници у Министарству имају одговарајући идентификациони документ.

(2) Изглед, облик и садржај идентификационог документа државних службеника и намјештеника прописује министар подзаконским актом.

VII - ПОСТУПАК ЗАПОШЉАВАЊА ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Принципи запошљавања полицијских службеника

Члан 70.

Запошљавање полицијских службеника заснива се на:

- 1) расположивости радних мјеста,
- 2) јавном конкурсу и
- 3) претходном утврђивању услова.

Заснивање радног односа

Члан 71.

(1) Кандидат заснива радни однос у Министарству као полицијски службеник:

1) у чину млађег полицајца - као први ниво приступања за кандидате са најмање IV степеном стручне спреме и

2) у чину млађег инспектора - као други ниво приступања за кандидате са најмање VI степеном стручне спреме, са завршеном Вишом школом унутрашњих послова, односно Високом школом унутрашњих послова.

(2) Запошљавање кандидата из става 1. овог члана обавља се посредством јавног конкурса.

(3) Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, кандидат може засновати радни однос у Министарству у чину млађег полицајца као први ниво приступања са завршеном Вишом школом унутрашњих послова или Високом школом унутрашњих послова.

(4) Изузетно, Министарство може запошљавати кандидате са најмање VII степеном стручне спреме који немају полицијско образовање на радна мјеста полицијских службеника.

(5) Одабрани кандидати из става 4. овог члана упућују се на полицијску обуку у надлежну организациону јединицу Министарства у складу са прописом из члана 77. овог закона.

Запошљавање полицијских службеника из других полицијских органа у БиХ

Члан 72.

Изузетно, Министарство може посредством јавног конкурса запошљавати полицијске службенике који су тре-

нутно запослени у другом полицијском органу у Босни и Херцеговини у свим чиновима, искључујући чин млађег полицајца и млађег инспектора.

Утврђивање упражњених радних мјеста

Члан 73.

(1) Министарство утврђује упражњена радна мјеста за запошљавање полицијских службеника.

(2) Упражњена радна мјеста утврђују се ради периодичног запошљавања нових полицијских службеника да би се одржао прописани максимум извршилаца и одржавала оперативност Министарства.

Општи услови за запошљавање полицијских службеника

Члан 74.

(1) Приликом запошљавања у својству полицијског службеника лице мора испуњавати опште услове, а то су:

1) да има држављанство Републике Српске, односно Босне и Херцеговине,

2) да има између 18 и 27 година за почетни чин - млађи полицајца и до 35 година за почетни чин - млађи инспектор, изузев за лице са завршеном Вишом школом унутрашњих послова, односно Високом школом унутрашњих послова и ако се запошљавање врши у складу са чланом 72. овог закона,

3) да има најмање IV степен стручне спреме за чин млађег полицајца и најмање VI степен стручне спреме за чин млађег инспектора,

4) да приложи лекарско увјерење које није старије од три мјесеца као доказ о посебној физичкој и психичкој способности за рад,

5) да није отпуштено из институције државне управе или из војне службе у Босни и Херцеговини по основу изречене дисциплинске мјере у последњих пет година или да лицу у току трајања дисциплинског поступка, а прије изрицања коначне одлуке о дисциплинској одговорности, није на лични захтјев престао радни однос у последњих пет година,

6) да против лица није покренут кривични поступак,

7) да правоснажном пресудом није изречена казна за кривично дјело које се гони по службеној дужности, осим за кривична дјела угрожавања јавног саобраћаја за које је правоснажном пресудом изречена казна затвора до шест мјесеци,

8) да није кажњено за прекршај са обиљежјем насиља,

9) да досадашње понашање, навике или склоности указују на подобност за обављање полицијских послова и

10) да није оптужено од Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију (у даљем тексту: Трибунал) и да није одбило да се појави пред Трибуналом у својству свједока.

(2) Податке из става 1. т. 7. и 8. овог члана Министарство прибавља по службеној дужности.

(3) Начин утврђивања подобности за обављање полицијских послова из става 1. тачка 9) овог члана подзаконским актом детаљније прописује министар, на приједлог директора.

Посебни услови за запошљавање полицијских службеника

Члан 75.

Поред општих услова министар на приједлог директора одређује посебне услове, који се утврђују правилником.

Комисија за избор

Члан 76.

(1) Министар формира Комисију за избор, водећи рачуна о националној заступљености.

(2) Комисију за избор чине:

1) три полицијска службеника са чином самосталног инспектора и више, које предлаже директор, и

2) два државна службеника запослена у Министарству који имају најмање позицију вишег стручног сарадника, које предлаже министар.

(3) Комисијом за избор предједава полицијски службеник са највишим чином.

(4) Комисија за избор одлуке доноси већином гласова свих чланова.

Поступак избора

Члан 77.

Рад Комисије за избор, оглашавање слободних радних мјеста, начин и распоред тестирања кандидата, правила поступка избора, право на жалбу и поступак по жалби, пријем у радни однос, полицијску обуку из члана 71. став 5. овог закона, као и друга релевантна питања која се односе на запошљавање полицијског службеника, уређују се прописом који доноси министар.

Заклетва

Члан 78.

(1) Полицијски службеници по пријему у радни однос полагају заклетву, која гласи:

“Заклињем се да ћу дужност полицијског службеника вршити савјесно и одговорно, да ћу се придржавати Устава и закона и да ћу штитити уставно уређење Републике Српске и Босне и Херцеговине, права, слободе и безбједност, да ћу послове и задатке полицијског службеника извршавати и у случајевима када извршавање тих послова и задатака доводи у опасност и мој живот.”.

(2) Начин полагања заклетве на приједлог директора утврђује министар посебним актом.

VIII - РАСПОРЕЂИВАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ

Распоређивање запослених

Члан 79.

(1) Министар одлучује о распоређивању:

1) руководиоца основних организационих јединица Министарства,

2) полицијских службеника основних организационих јединица Министарства којима не руководи директор,

3) припадника Управе за борбу против тероризма и екстремизма и Специјалне антитерористичке јединице,

4) државних службеника и

5) намјештеника.

(2) Директор одлучује о распоређивању полицијских службеника којима руководи, изузев руководиоца основних организационих јединица из става 1. тачка 1) и припадника организационих јединица из става 1. тачка 3) овог члана.

Распоређивање полицијских службеника

Члан 80.

Распоређивање полицијског службеника врши се на основу интерног огласа или без интерног огласа.

Услови за интерно објављивање упражњеног радног мјеста

Члан 81.

Министарство врши интерно објављивање када постоји упражњено радно мјесто или више радних мјеста у сљедећим случајевима:

1) усљед реализације општих смјерница кадровске политике Министарства и

2) када у организационим јединицама Министарства има полицијских службеника који су проглашени вишком.

Садржај интерног огласа и пријаве

Члан 82.

(1) Интерно објављивање врши се тако што Министарство, на огласној табли или на други начин, објављује текст интерног огласа.

(2) Текст интерног огласа из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив упражњеног радног мјеста,
- 2) број полицијских службеника који се интерно распоређује,
- 3) посебне услове за оглашена радна мјеста,
- 4) врсту теста, уколико је за радно мјесто обавезно тестирање, и
- 5) списак потребних докумената којима се доказује испуњеност посебних услова за оглашено радно мјесто, као и рок и мјесто њиховог подношења, уз обавезну назнаку да је ријеч о интерном огласу.

(3) Пријаву на оглас, као и доказе о испуњавању услова наведених у огласу, полицијски службеник доставља лично Комисији за избор полицијског службеника (у даљем тексту: Комисија) у Министарство у сједишту или посредством организационих јединица Министарства.

(4) Пријава из става 3. овог члана садржи:

- 1) личне податке о полицијском службенику,
- 2) позицију и чин на који се полицијски службеник пријављује,
- 3) стручно образовање и
- 4) друге податке у складу са огласом.

Комисија

Члан 83.

(1) Поступак избора полицијских службеника спроводи Комисија коју именује министар, водећи рачуна о националној заступљености.

(2) Комисија се састоји од пет чланова, од којих су три полицијска службеника са чином самосталног инспектора или вишим чином, које предлаже директор, и два државна службеника запослена у Министарству, који имају најмање позицију вишег стручног сарадника, које предлаже министар.

(3) Комисијом предједава полицијски службеник са највишим чином.

(4) У процесу избора полицијских службеника Комисија може ангажовати и друга стручна лица потребних профила.

(5) Комисија закључком одбацује пријаве полицијских службеника који не испуњавају услове огласа и прописаног чина.

(6) Избор полицијских службеника обавља се посредством интервјуа и/или тестирања, након чега сваки члан Комисије оцјењује полицијског службеника одређеним бројем бодова.

(7) Након окончаног оцјењивања, предједавајући Комисије одлуком утврђује ранг-листу полицијских службеника и објављује је на огласној табли, најкасније у року од три дана од дана доношења одлуке.

(8) Комисија ради на основу Пословника о раду Комисије.

Жалба и рјешење о распореду

Члан 84.

(1) На ранг-листу Комисије полицијски службеници имају право жалбе Полицијском одбору у року од 15 дана од дана објављивања.

(2) Одлука Комисије на коју није изјављена жалба коначна је протеком рока из става 1. овог члана.

(3) Комисија утврђује и објављује на огласној табли полицијског органа коначну листу изабраних полицијских службеника.

(4) На основу коначне листе Комисије, министар или директор доноси рјешење о распореду полицијског службеника у складу са чланом 79. овог закона, водећи рачуна о ранг-листу полицијских службеника.

Распоред без интерног огласа

Члан 85.

(1) Полицијски службеник може без интерног огласа бити распоређен на друго радно мјесто за које испуњава услове у организациону јединицу Министарства удаљену до 60 километара од мјеста рада.

(2) Полицијски службеник може без интерног огласа бити распоређен на друго радно мјесто преко 60 километара од мјеста рада ако организациона јединица у коју се распоређује територијално покрива пребивалиште полицијског службеника.

(3) Полицијски службеник може на лични захтјев, без интерног огласа, бити распоређен на радно мјесто удаљено и преко 60 километара од мјеста рада.

Наредба о интерном распореду

Члан 86.

(1) Наредбу о интерном распореду доноси министар или директор када постоји потреба службе.

(2) Распоред полицијског службеника у складу са ставом 1. овог члана не може трајати дуже од годину дана и не може се поновити.

(3) На наредбу о интерном распореду полицијски службеник може поднијети жалбу Полицијском одбору у року од 15 дана по пријему наредбе, а жалба не одгађа извршење наредбе.

(4) Полицијски службеник дужан је да поступи у складу са наредбом.

Екстерни распоред

Члан 87.

(1) Полицијски службеник може бити распоређен у други орган, установу за полицијску обуку или другу институцију у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: екстерни распоред) на период од најдуже четири године, а екстерни распоред може се обновити само још једном.

(2) Екстерни распоред може се извршити само уз сагласност полицијског службеника.

(3) Током трајања екстерног распореда полицијски службеник задржава чин, а његова права из радног односа мирују.

(4) Правилник о екстерном распореду доноси министар на приједлог директора.

Упућивање у иностранство

Члан 88.

(1) Када интерес Министарства то захтијева, полицијски службеник се може упутити на рад изван подручја Босне и Херцеговине у оквиру својих редовних послова и задатака или у оквиру сарадње са иностраним надлежним органима или међународним организацијама.

(2) Упућивање у иностранство могуће је само уз сагласност полицијског службеника.

(3) Упућивање из става 1. овог члана врши се у складу са прописима које доноси орган надлежан за регулисање таквих питања у складу са Уставом Републике Српске и Босне и Херцеговине, а начин упућивања одређује се у складу са споразумом између Министарства и надлежног органа.

IX - ЧИНОВИ, ОЦЈЕНА РАДА И УНАПРЕЂЕЊЕ ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

1. Чинови

Чинови

Члан 89.

(1) Полицијски службеници имају један од следећих чинова:

- 1) млађи полицајац,

- 2) полицајац,
- 3) виши полицајац,
- 4) самостални полицајац,
- 5) главни полицајац,
- 6) млађи инспектор,
- 7) инспектор,
- 8) виши инспектор,
- 9) самостални инспектор,
- 10) главни инспектор,
- 11) генерални инспектор полиције и
- 12) главни генерални инспектор полиције.

(2) Поступак утврђивања и враћања чинова полицијским службеницима, као и изглед чинова, уређује се прописом који доноси Влада.

(3) Радна мјеста полицијских службеника и припадајући чин који се додјељује у складу са подзаконским актом из става 2. овог члана прописују се правилником.

Почетни и највиши чиновни

Члан 90.

(1) Полицијском службенику који обавља послове и задатке за чије обављање је предвиђен IV степен стручне спреме утврђује се почетни чин млађег полицајца.

(2) Полицијском службенику који обавља послове и задатке за чије обављање је предвиђен најмање VI степен стручне спреме утврђује се почетни чин млађег инспектора.

(3) Почетни чин млађег полицајца или млађег инспектора утврђује се након пријема у радни однос.

(4) Полицијском службенику који обавља послове и задатке за чије обављање је предвиђен IV степен стручне спреме може се утврдити чин до главног полицајца.

(5) Полицијском службенику који обавља послове и задатке за чије обављање је предвиђен VI степен стручне спреме може се утврдити чин до вишег инспектора.

Услови за стицање наредног вишег чина

Члан 91.

(1) Полицијском службенику се утврђује наредни виши чин када се испуне сљедећи услови:

1) да је распоређен на радно мјесто за које је предвиђен наредни виши чин,

2) да је провео законом прописано вријеме у утврђеном чину,

3) да је био оцијењен оцјеном добар или вишом оцјеном за свој рад у посљедње три године,

4) да се против полицијског службеника не води кривични поступак или дисциплински поступак за тежу повреду дужности,

5) да није осуђиван за кривично дјело по кривичном законодавству Републике Српске и Босне и Херцеговине, односно да се не води у казненој евиденцији и

6) да му за посљедње три године од дана подношења захтјева за утврђивање чина није изречена коначна дисциплинска мјера због теже повреде дужности, односно да му за посљедњу годину дана нису изречене двије и више коначних дисциплинских мјера због лакших повреда радних дужности.

(2) Полицијски службеник којем се утврђује чин самосталног инспектора и главног инспектора, осим услова из става 1. овог члана, обавезан је да положи интерни испит за унапређење у Министарству у складу са овим законом и прописом из члана 89. став 2. овог закона.

Вријеме проведено у претходном чину

Члан 92.

(1) Најкраће вријеме проведено у утврђеном чину које је потребно да би полицијски службеник испунио крите-

ријуме за утврђивање наредног чина из члана 91. став 1. тачка 2) овог закона јесте:

1) за унапређење из чина млађег полицајца у чин полицајца - четири године,

2) за унапређење из чина полицајца у чин вишег полицајца - четири године,

3) за унапређење из чина вишег полицајца у чин самосталног полицајца - шест година,

4) за унапређење из чина самосталног полицајца у чин главног полицајца - шест година,

5) за унапређење из чина млађег инспектора у чин инспектора - четири године,

6) за унапређење из чина инспектора у чин вишег инспектора - четири године,

7) за унапређење из чина вишег инспектора у чин самосталног инспектора - шест година,

8) за унапређење из чина самосталног инспектора у чин главног инспектора - шест година.

(2) При рачунању времена из става 1. овог члана признаје се само стварно вријеме проведено на дужности у Министарству.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, као стварно вријеме проведено на дужности признаје се и вријеме које је полицијски службеник провео у екстерном премјештају у складу са чланом 87. овог закона или у иностранству у складу са чланом 88. овог закона, те вријеме које је полицијски службеник провео у другом полицијском органу у Босни и Херцеговини, уколико је полицијски службеник засновао радни однос у Министарству у складу са чланом 72. овог закона.

(4) Вријеме које је полицијски службеник провео на радном мјесту за које је предвиђен нижи чин у складу са чланом 86. овог закона сматра се временом које је провео у свом чину.

Поступак утврђивања чина

Члан 93.

(1) Поступак утврђивања чина покреће се подношењем захтјева од полицијског службеника.

(2) Приједлог за утврђивање чина полицијских службеника даје Комисија за чинове у складу са условима прописаним овим законом.

(3) Комисију именује директор на период од двије године, са могућношћу другог узастопног именовања.

(4) Избор чланова Комисије и начин рада Комисије уређује се прописом из члана 89. став 2. овог закона.

Одлука о утврђивању чина

Члан 94.

(1) Одлуке о утврђивању чина доноси министар.

(2) Против одлуке из става 1. овог члана полицијски службеник може поднијети жалбу Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Чин директора и замјеника директора

Члан 95.

(1) Чин главног генералног инспектора полиције стиче полицијски службеник који је именован за директора, а чин генералног инспектора полиције стиче полицијски службеник именован за замјеника директора.

(2) Директор и замјеник директора враћају чин из става 1. овог члана по окончању мандата, те се враћају у чин главног инспектора и распоређују на радно мјесто које одговара наведеном чину.

Чин руководиоца основних организационих јединица

Члан 96.

(1) Чин генералног инспектора полиције стиче полицијски службеник који је распоређен на послове и задатке

начелника Управе полиције, начелника Управе криминалистичке полиције, начелника Управе за обезбјеђење личности и објеката, начелника Управе за борбу против тероризма и екстремизма, команданта Специјалне антитерористичке јединице и начелника центра јавне безбједности.

(2) По окончању распореда полицијски службеник из става 1. овог члана враћа се у чин главног инспектора.

Почасни чин

Члан 97.

(1) Утврђени чин се не може одузети, осим у случају из чл. 95. и 96. овог закона или након престанка радног односа у складу са овим законом.

(2) Изузетно, полицијски службеник може одлуком министра након пензионисања задржати чин који је имао у вријеме пензионисања као почасни чин.

Ванредно унапређење

Члан 98.

(1) Полицијски службеник који је постигао изванредне резултате и значајно допринио повећању безбједности у Републици Српској и Босни и Херцеговини и безбједности грађана може одлуком о ванредном унапређењу бити унапријеђен у сљедећи виши чин.

(2) Под условима из става 1. овог члана полицијски службеник може бити унапријеђен једном у току трајања полицијске службе.

(3) На приједлог директора, одлуку о ванредном унапређењу из става 1. овог члана до чина самосталног инспектора доноси министар, а у чин главног инспектора одлуку доноси предсједник Републике Српске, на приједлог министра.

2. Оцјена рада полицијских службеника

Разлози за оцјењивање

Члан 99.

(1) Министарство најмање једном годишње врши оцјену рада свих полицијских службеника да би се утврдило да ли задовољавају професионалне стандарде неопходне у извршавању полицијских послова и задатака.

(2) Оцјена рада предузима се ради:

- 1) подстицања полицијских службеника да искажу максимум својих способности,
- 2) уочавања недостатака у раду и
- 3) признавања истакнутог рада, давања подстицаја за бољи рад, те постављања нових радних циљева.

(3) Правилник о поступку и критеријумима за оцјену рада полицијског службеника доноси министар на приједлог директора.

Оцјене

Члан 100.

(1) Полицијски службеник оцјењује се сљедећим оцјенама:

- 1) не задовољава,
- 2) задовољава,
- 3) добар,
- 4) врлодобар и
- 5) одличан.

(2) Оцјену рада полицијског службеника врши неопредмодно надређени руководилац полицијског службеника који се оцјењује.

(3) Оцјене рада одобрава руководилац организационе јединице надређеног полицијског службеника који покреће поступак оцјењивања, а има најмање чин инспектора.

(4) Полицијски службеник добија копију обрасца оцјене рада, коју потписује.

(5) Полицијски службеник који није сагласан са оцјеном рада може поднијети жалбу Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема копије обрасца оцјене рада.

Поновно оцјењивање

Члан 101.

(1) У случају да је полицијски службеник добио оцјену рада не задовољава, поново се оцјењује три мјесеца након годишње оцјене рада.

(2) Ако полицијски службеник и у поновљеном поступку оцјене рада добије оцјену не задовољава, полицијском службенику престаје радни однос.

X - РАДНИ УСЛОВИ ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Примјена других прописа

Члан 102.

Законои и општи акти којима се уређују права и обавезе из радних односа примјењују се на полицијске службенике и кадете уколико није другачије одређено овим законом.

Радно вријеме

Члан 103.

(1) Пуно радно вријеме износи 40 часова седмично, укључујући и одмор у току радног дана прописан важећим законом, с тим да се радно вријеме распоређује на осам часова дневно, а директор може одредити дуже радно вријеме у сљедећим случајевима:

- 1) када је потребан континуитет рада и
- 2) када се одређени задаци морају извршити у одређеним роковима или планираном периоду.

(2) У случају када је потребно обавити хитан посао или задатак до одређеног рока или у одређеном периоду, издаје се наредба полицијским службеницима за прековремени рад.

(3) Прековремени рад из става 2. овог члана може трајати до четири часа дневно и не више од 20 часова седмично, односно 150 часова у току једне календарске године.

Посебни услови рада

Члан 104.

(1) Полицијски службеник обавезан је да ради у посебним условима када су такви услови неопходни за извршење послова и задатака Министарства.

(2) Посебним условима сматрају се: по ванредном распореду, рад у двократној смјени, рад у смјенама, рад суботом, недељом, празницима и осталим нерадним данима, рад ноћу и рад на појединим локацијама.

(3) Други начини рада у посебним условима могу бити одређени ако то захтијева безбједносна ситуација или ако је то једини начин да се изврше одређени послови и задаци који не могу бити одгођени или се морају завршити у одређеном року.

(4) Директор детаљније одређује разлоге због којих се други начин рада у посебним условима из става 3. овог члана може одредити, а може овластити друге полицијске службенике који раде на руководним радним мјестима да то одреде.

(5) За послове и задатке из ст. 2. и 3. овог члана полицијски службеник има право на новчану накнаду или слободне дане.

Годишњи одмор

Члан 105.

Полицијски службеник има право на плаћени годишњи одмор, плаћено одсуство и неплаћено одсуство у складу са законом и другим општим актима.

Плате, накнаде плате и остале накнаде

Члан 106.

Плате, накнаде плате и остале накнаде полицијских службеника уређују се посебним законом.

Промјена распореда годишњег одмора

Члан 107.

(1) Изузетно, директор може промијенити распоред годишњих одмора због изузетно важних оперативних разлога.

(2) У случају да промјена о распореду годишњег одмора има за резултат прекид коришћења годишњег одмора полицијског службеника, полицијски службеник добија надокнаду за путне и друге трошкове који су настали прекидањем коришћења годишњег одмора, а на приједлог директора министар одређује врсту трошкова који се утврђују на основу достављених доказа.

(3) Полицијски службеник не губи дане годишњег одмора због прекида из става 2. овог члана и такав годишњи одмор може се касније користити.

Стаж осигурања у увећаном трајању

Члан 108.

(1) Због природе посла и отежаних услова рада, стаж осигурања полицијском службенику рачуна се у увећаном трајању, тако да се:

1) за сваких 12 мјесеци ефективно проведених на раду рачуна као 14 мјесеци стажа осигурања и

2) за сваких 12 мјесеци ефективно проведених на раду рачуна као 16 мјесеци стажа осигурања.

(2) Приједлог за утврђивање радних мјеста на којима се стаж осигурања рачуна у складу са ставом 1. овог члана даје Комисија за утврђивање радних мјеста на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем на основу Анализе и мишљења о испуњености услова за утврђивање радних мјеста на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, а у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању.

XI - ДИСЦИПЛИНСКА И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ ДИРЕКТОРА И ЗАМЈЕНИКА ДИРЕКТОРА

Одговорност директора и замјеника директора

Члан 109.

(1) Директор и замјеник директора су дисциплински одговорни за теже повреде дужности.

(2) Директор и замјеник директора су одговорни за причињену материјалну штету.

Надлежност Независног одбора у дисциплинском поступку

Члан 110.

(1) Надлежни органи за спровођење дисциплинског поступка за утврђивање дисциплинске одговорности директора и замјеника директора су Независни одбор и Дисциплинска комисија за утврђивање дисциплинске одговорности директора и замјеника директора (у даљем тексту: Дисциплинска комисија).

(2) Дисциплинска комисија је ад хок орган и успоставља се одлуком Владе, која именује чланове Дисциплинске комисије у складу са чланом 112. став 1. овог закона.

(3) Чланови Дисциплинске комисије морају испуњавати услове предвиђене чланом 17. ст. 2. и 3. овог закона.

Жалба на рад директора и замјеника директора

Члан 111.

(1) Жалбе на рад директора и замјеника директора достављају се Независном одбору.

(2) Уколико Биро за представке грађана и Јединица заприме жалбу на рад директора и замјеника директора, жалба се просљеђује Независном одбору у року од седам дана од пријема жалбе.

(3) Независни одбор разматра сваку запримљену жалбу и разматра постојање основаности сумње да је почињена

тежа повреда дужности и уколико оцијени да је повреда дужности почињена, у року од 15 дана од пријема жалбе упућује захтјев Влади да успостави Дисциплинску комисију.

(4) Уколико Независни одбор заприми жалбу која садржи елементе који могу укључивати кривичну одговорност директора или замјеника директора, просљеђује жалбу надлежном тужиоцу најкасније у року од седам дана од пријема жалбе.

Рад Дисциплинске комисије

Члан 112.

(1) Влада успоставља Дисциплинску комисију у року од 15 дана од дана пријема захтјева Независног одбора.

(2) Дисциплинска комисија спроводи дисциплински поступак и доноси рјешење у року од 15 дана од дана формирања.

(3) Жалба на рјешење Дисциплинске комисије може се изјавити Влади у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(4) Одлука Владе је коначна, али против такве одлуке може се покренути спор пред надлежним судом.

Сарадња Министарства са дисциплинским органима

Члан 113.

Министарство је дужно да сарађује са органима дисциплинског поступка, укључујући приступ релевантним подацима и лицима.

Пропис о дисциплинској и материјалној одговорности директора и замјеника директора

Члан 114.

Влада доноси пропис о дисциплинској и материјалној одговорности директора и замјеника директора, који детаљно прописује дисциплинске органе и дисциплински поступак.

XII - ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Одговорност и права из дисциплинског поступка

Члан 115.

(1) Полицијски службеник је дисциплински одговоран за повреде дужности прописане овим законом, као и подзаконским актима којима се прописују права и дужности полицијских службеника.

(2) Полицијски службеник није дисциплински одговоран за повреду дужности ако та повреда или пропуст није представљала повреду дужности у вријеме када је била учињена.

(3) Полицијском службенику се не изриче мјера тежа од оне која је била прописана у вријеме када је повреда учињена.

(4) Одговорност за учињено кривично дјело и прекршај не искључује дисциплинску одговорност полицијског службеника уколико је чињење кривичног дјела и прекршаја такође и повреда дужности.

(5) Ослобађање од кривичне и прекршајне одговорности не подразумева истовремено и ослобађање од дисциплинске одговорности.

(6) Дисциплински поступак мора бити праведан и транспарентан, а прије покретања и током трајања дисциплинског поступка полицијски службеник има права која се детаљније уређује подзаконским актом, и то:

1) право да буде благовремено обавијештен о захтјеву за покретање поступка за утврђивање дисциплинске одговорности (у даљем тексту: захтјев) за повреду дужности и о доказима, као и право да се изјасни на захтјев, односно на доказе,

2) право на праведно и јавно саслушање у разумном року од органа утврђених овим законом. Јавност може бити искључена са саслушања за цијели главни претрес или за

један дио, по службеној дужности или на захтјев странака које учествују у дисциплинском поступку ако то захтијевају интереси безбједности или ако је то потребно ради заштите тајних и личних података, очувања јавног реда и мира, заштите морала или заштите интереса малољетника и свједока, односно у посебним околностима када би јавно саслушање ометало интересе правичности према мишљењу органа утврђених овим законом,

- 3) право на давање изјаве,
- 4) право да се од навода из захтјева брани сам или уз стручну помоћ браниоца којег изабере, те право присуствовања сваком саслушању у дисциплинском поступку,
- 5) право на јавно изрицање одлуке и
- 6) право на подношење жалбе на одлуку о дисциплинској одговорности.

Лакше повреде дужности

Члан 116.

Лакше повреде дужности су:

- 1) кашњење на посао, неоправдан изостанак са радног мјеста у току радног времена или одлазак са посла прије краја радног времена,
- 2) неоправдано одсуство са посла један дан,
- 3) неуредан изглед или непримјерено облачење, или непрописно ношење униформе, оружја или опреме,
- 4) нељубазно и непристојно понашање према запосленима у Министарству или странкама,
- 5) неправилно или неуредно обављање послова и задатака, поступање са средствима за рад, службеним списима или подацима,
- 6) избјегавање обавеза у вези са професионалном обуком и усавршавањем и
- 7) друге лакше повреде дужности које су прописане подзаконским актима.

Теже повреде дужности

Члан 117.

Теже повреде дужности су:

- 1) неоправдано одсуство са послова и задатака у трајању од два дана или више узастопних дана,
- 2) неизвршавање, несавјесно или неблаговремено извршавање послова и задатака,
- 3) злоупотреба или прекорачење овлашћења,
- 4) одбијање извршења законитог наређења издатог у сврху извршавања послова и задатака,
- 5) обављање додатне активности без одобрења министра или директора,
- 6) понашање у служби или изван службе које нарушава углед Министарства,
- 7) одавање података неовлашћеним лицима до којих је запослени дошао обављањем послова и задатака или у вези са обављањем послова и задатака,
- 8) долазак на посао у алкохолисаном стању или под утицајем психоактивних супстанци, односно довођење у такво стање у току радног времена или одбијање тестирања на присуство алкохола или психоактивних супстанци,
- 9) злоупотреба боловања, одбијање или неоправдано неодзивање на здравствени преглед или друга тестирања и
- 10) давање нетачних података који утичу на доношење одлука надлежних органа или изазивају друге штетне последице.

Органи дисциплинског поступка

Члан 118.

(1) Органи дисциплинског поступка су министар, директор, руководилац основне организационе јединице, дисциплинска комисија, Јединица и Полицијски одбор.

(2) Дисциплинска комисија засједа у вијећу, које чине предсједник и два члана.

(3) Предсједника и чланове дисциплинска комисије одређује руководилац организационе јединице надлежне за вођење првостепеног дисциплинског поступка из реда распоређених у наведеној организационој јединици.

(4) Предсједник и чланови дисциплинска комисије морају бити дипломирани правници са статусом полицијског службеника.

Дисциплинске мјере

Члан 119.

(1) За лакше повреде дужности могу се изрећи следеће дисциплинске мјере:

- 1) писмена опомена и
- 2) новчана казна у износу од 10% основне мјесечне плате полицијског службеника, остварене у мјесецу који је претходио изрицању дисциплинске мјере, а најдуже три мјесеца.

(2) За теже повреде дужности могу се изрећи следеће дисциплинске мјере:

- 1) новчана казна у износу од 20% до 30% од основне мјесечне плате полицијског службеника, остварене у мјесецу који је претходио изрицању дисциплинске мјере, а најдуже шест мјесеци, и
- 2) престанак радног односа.

Овлашћења за изрицање дисциплинских мјера

Члан 120.

(1) Дисциплинске мјере за лакше повреде дужности изриче министар, директор, руководилац основне организационе јединице и Полицијски одбор када одлучује по жалби.

(2) Дисциплинске мјере за теже повреде дужности изриче дисциплинска комисија и Полицијски одбор одлучујући по жалби.

(3) Одлука о дисциплинској одговорности доставља се полицијском службенику.

Правни лијекови

Члан 121.

(1) Против одлуке о дисциплинској одговорности полицијски службеник и Јединица могу поднијети жалбу Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

(2) Полицијски одбор о жалби одлучује у року од 60 дана од дана пријема жалбе.

(3) Одлука Полицијског одбора је коначна са даном достављања полицијском службенику.

(4) На одлуку Полицијског одбора полицијски службеник може поднијети тужбу надлежном суду у року од 30 дана од дана коначности.

Суспензија

Члан 122.

(1) Полицијски службеник се обавезно суспендује из Министарства ако му је одређен притвор почев од првог дана притвора.

(2) Полицијски службеник се може суспендовати из Министарства ако је против њега подигнута или потврђена оптужница за кривично дјело или покренут дисциплински поступак због теже повреде дужности и ако би његово присуство на раду штетило интересима и угледу Министарства.

(3) Полицијски службеник се изузетно може суспендовати из Министарства прије покретања унутрашњег, дисциплинског или кривичног поступка уколико би његово присуство у Министарству штетило угледу и интересима службе.

(4) Суспензија из ст. 1, 2. и 3. овог члана може трајати до окончања унутрашњег, дисциплинског, односно кривичног поступка.

(5) Руководилац основне организационе јединице доноси одлуку о суспензији, као и одлуку о престанку разлога за суспензију у складу са ст. 1, 2. и 3. овог члана.

(6) Током суспензије из Министарства службено оружје, значка и службена легитимација полицијског службеника одузимају се и забрањује се ношење службене униформе.

(7) Полицијски службеник може уложити жалбу на одлуку о суспензији Полицијском одбору у року од 15 дана од дана пријема одлуке, а жалба не одгађа извршење одлуке о суспензији.

Права током суспензије

Члан 123.

(1) Током суспензије из Министарства полицијски службеник има право на накнаду у висини од 55% плате коју би остварио да је био на раду.

(2) Ако се утврди да није одговоран за тежу повреду дужности нити за извршење кривичног дјела, полицијски службеник има право на пуну накнаду своје плате и друга права по основу рада.

Рокови за покретање и вођење дисциплинског поступка

Члан 124.

(1) Покретање дисциплинског поступка због лакше повреде дужности застаријева у року од три мјесеца од дана сазнања за извршену повреду, а најкасније у року од шест мјесеци од извршења повреде.

(2) Ако у року од шест мјесеци од дана покретања поступка због лакше повреде дужности не буде донесена коначна одлука, поступак ће се обуставити због застареле вођења поступка.

(3) Покретање дисциплинског поступка због теже повреде дужности застаријева у року од годину дана од сазнања за почињену повреду, а најкасније у року од двије године од дана извршења повреде.

(4) Вођење дисциплинског поступка због теже повреде дужности застаријева у року од двије године од дана покретања дисциплинског поступка, а у случајевима који имају обиљежја корупције, застара вођења поступка наступа у року од четири године од дана покретања дисциплинског поступка.

(5) Застара вођења дисциплинског поступка прекида се сваком процесном радњом надлежног дисциплинског органа.

(6) Сваким прекидом застарјелост почиње поново тећи, али без обзира на прекиде, застарјелост у сваком случају настаје када протекне два пута онолико времена колико је према закону прописана застара вођења дисциплинског поступка.

Извршење дисциплинске мјере

Члан 125.

(1) Дисциплинска мјера извршава се након што одлука о изрицању дисциплинске мјере постане коначна.

(2) Поступак извршења изречене дисциплинске мјере не може се покренути након истека 60 дана од дана коначности рјешења којим је дисциплинска мјера изречена.

Брисање мјере из евиденције

Члан 126.

(1) Ако полицијски службеник у року од годину дана од дана коначности рјешења којим му је изречена дисциплинска мјера за лакшу повреду дужности не учини нову повреду, изречена мјера брише се из евиденције.

(2) Ако полицијски службеник у року од три године од дана коначности рјешења којим му је изречена дисциплинска мјера за тежу повреду дужности не учини нову повреду, изречена мјера брише се из евиденције.

Евиденција о изреченим мјерама

Члан 127.

(1) Министарство води евиденцију о изреченим дисциплинским мјерама.

(2) Одлуке које се односе на дисциплински поступак улажу се у лични досије полицијског службеника.

Пропис о дисциплинског поступку

Члан 128.

Правилником који доноси министар, на приједлог директора, уређују се дисциплински поступак, орган за вођење дисциплинског поступка, начин рада, гласања и доношења одлука, дисциплинске мјере за лакше и теже повреде дужности, начин степеновања теже повреде дужности, покретање унутрашњег поступка, те покретање дисциплинског поступка, као и трајање унутрашњег и дисциплинског поступка.

XIII - МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Накнада штете

Члан 129.

(1) Полицијски службеник обавезан је да Министарству надокнади материјалну штету на имовини Министарства коју је проузроковао намјерно или из грубе непажње током обављања послова и задатака.

(2) Полицијски службеник обавезан је да Министарству надокнади штету коју је намјерно или из грубе непажње проузроковао током обављања послова и задатака, а коју Министарство мора надокнадити оштећеним грађанима и правним лицима.

(3) Сваки полицијски службеник Министарства обавезан је да, одмах по сазнању, поднесе извјештај о причињеној штети.

(4) Правилник о накнади материјалне штете доноси министар.

Комисија

Члан 130.

(1) Комисија коју именује министар утврђује штету, износ и околности под којима је штета проузрокована.

(2) На основу извјештаја Комисије из става 1. овог члана, министар доноси одлуку о накнади штете, износу, року и начину исплате накнаде, а у складу са износом накнаде и на основу захтјева полицијског службеника, министар може дозволити исплату у ратама.

(3) Министар и полицијски службеник могу закључити писмени споразум о износу, року и начину накнаде штете.

(4) Ако је штета причињена на имовини, на захтјев полицијског службеника, министар може одобрити да штета буде надокнађена успостављањем пређашњег стања на трошак полицијског службеника у одређеном року.

Одговорност и право Републике Српске

Члан 131.

(1) У складу са законом, Република Српска је одговорна за штету причињену физичким и правним лицима као резултат поступања полицијских службеника у извршењу или у вези са извршењем задатака Министарства.

(2) Република Српска има право да захтјева од полицијског службеника за којег се утврди да је одговоран за штету из става 1. овог члана да надокнади износ исплаћен трећим лицима, ако је проузрокована штета посљедица његове грубе непажње или намјере или неовлашћених радњи или поступака.

XIV - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Основи за престанак радног односа

Члан 132.

(1) Радни однос полицијског службеника престаје у следећим случајевима:

- 1) вољом полицијског службеника,
- 2) када полицијски службеник наврши 40 година пензијског стажа, без обзира на године живота или 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања,
- 3) када је полицијском службенику утврђен губитак радне способности, у складу са прописима који уређују област пензијског и инвалидског осигурања,
- 4) када два пута узастопно добије оцјену не задовољава према члану 100. овог закона,
- 5) ако се полицијски службеник у року од пет радних дана од дана истека неплаћеног одсуства не врати на рад,
- 6) губитком држављанства Републике Српске, односно Босне и Херцеговине,
- 7) ако је полицијски службеник проглашен вишком у складу са чл. 133. и 134. овог закона,
- 8) ако је полицијском службенику правоснажном пресудом изречена безусловна казна затвора,
- 9) када је полицијском службенику изречена коначна дисциплинска мјера престанка радног односа због теже повреде дужности,
- 10) ако је полицијски службеник приликом заснивања радног односа дао нетачне и непотпуне податке који су од значаја за заснивање радног односа у Министарству,
- 11) у случају смрти полицијског службеника и
- 12) када се пријави као кандидат за изборну јавну функцију или када је именован на положај у било којем органу власти у Републици и Босни и Херцеговини.

(2) На захтјев полицијског службеника, у поступку престанка радног односа, ради остваривања права на старосну пензију, Министарство ће полицијском службенику рачунати посебан стаж у двоструком трајању.

(3) Изузетно од става 1. тачка 8) овог члана, полицијском службенику по сили закона неће престати радни однос иако му је правоснажном пресудом изречена казна затвора за кривично дјело које се гони по службеној дужности ако је кривично дјело учинио из нехата, у прекорачењу нужне одбране или у крајњој нужди, и то ако је кривично дјело учињено приликом примјене полицијских овлашћења или ако му је правоснажном пресудом изречена казна затвора за кривично дјело из области безбједности саобраћаја, у трајању до шест мјесеци.

Вишак полицијских службеника

Члан 133.

(1) Вишак полицијских службеника може се појавити искључиво у случају реорганизације или смањења обима рада Министарства.

(2) Директор може прогласити полицијског службеника вишком само у случају када наведени полицијски службеник не може бити интерно распоређен у складу са чл. 81. и 85. овог закона.

Право полицијских службеника који су проглашени вишком

Члан 134.

(1) Полицијски службеник који је проглашен вишком и за чијим радом престаје потреба има право на:

1) коришћење неискоришћеног годишњег одмора у складу са овим законом и Посебним колективним уговором за запослене у области унутрашњих послова,

2) отказни рок у периоду који је прописан у складу са законом и Посебним колективним уговором за запослене у области унутрашњих послова и

3) отпремнину, у зависности од година пензијског стажа, коју заједнички утврђују министар и грански синдикат.

(2) Подзаконски акт којим се утврђује поступак у случају вишка полицијских службеника доноси министар, на приједлог директора, уз сагласност гранског синдиката.

Обавезе полицијских службеника којима је престао радни однос

Члан 135.

(1) Полицијски службеник којем је престао радни однос обавезан је да у року од седам дана од дана пријема коначног рјешења о престанку радног односа раздужи сва средства, уређаје и опрему коју је задужио у току трајања радног односа.

(2) На дан престанка радног односа полицијски службеник враћа службено оружје, службену легитимацију и полицијску значку.

(3) Након престанка радног односа полицијски службеник не може носити службену униформу.

Поклон оружја за личну безбједност и легитимација пензионисаног припадника Министарства

Члан 136.

(1) Полицијском службенику којем је радни однос престао због остваривања права на пензију Министарство може додијелити на поклон оружје за личну безбједност и легитимацију пензионисаног припадника Министарства.

(2) Изглед, облик и садржај легитимације пензионисаног припадника Министарства утврђује министар подзаконским актом.

XV - ПОЛИЦИЈСКИ ОДБОР

Именовање и надлежност Полицијског одбора

Члан 137.

(1) Полицијски одбор именује Влада.

(2) Полицијски одбор надлежан је за преиспитивање свих жалби које овај закон предвиђа, као и било које друге одлуке и радње предузете или не предузете од Министарства, а које се односе на статус полицијских службеника у складу са овим законом и подзаконским актима, а на захтјев:

1) полицијског службеника који сматра да је оштећен оспораваном одлуком, предузимањем или не предузимањем радњи и

2) организационе јединице Министарства у којој је оштећени полицијски службеник запослен.

(3) Полицијски одбор надлежан је за изрицање дисциплинске мјере - повреда дужности, одлучујући по жалби.

(4) Полицијски одбор:

1) саслушава полицијског службеника или представнике организационе јединице која је поднијела захтјев, ако је то потребно,

2) позива свједоке и вјештаке када је то неопходно,

3) тражи и прикупља од надлежних тијела све релевантне податке и

4) усваја пословник о раду.

(5) Одлуке Полицијског одбора су коначне даном достављања, с тим да могу бити предмет судског преиспитивања у складу са важећим законима и достављају се подносиоцу жалбе у року од 15 дана од дана доношења.

(6) Полицијски одбор доноси одлуку у року од 60 дана од дана пријема захтјева за преиспитивање из става 2. овог члана, осим ако овим законом није другачије прописано.

(7) Жалба поднесена Полицијском одбору одгађа извршење одлуке уколико није другачије прописано овим законом.

Састав Полицијског одбора

Члан 138.

(1) Полицијски одбор чини пет полицијских службеника, дипломираних правника са чином самосталног инспектора или главног инспектора.

(2) Директор предлаже министру десет полицијских службеника за кандидате за Полицијски одбор, од којих министар предлаже Влади кандидате за именовање предсједника и четири члана Полицијског одбора на мандат од четири године, са могућношћу другог узастопног мандата, водећи рачуна о националној заступљености.

(3) Члан Полицијског одбора мора бити независан у свом раду и непристрасан.

(4) Члан Полицијског одбора може бити разријешен дужности прије истека мандата само по одлуци Владе због изузетних околности.

(5) Након истека мандата или разрјешења дужности, чланови Полицијског одбора распоређују се на радно мјесто у складу са стручном спремом и чином.

XVI - ОБРАДА ЛИЧНИХ ПОДАТАКА И ЗАШТИТА ТАЈНИХ ПОДАТАКА

Обрада и заштита

Члан 139.

(1) У циљу обављања послова из чл. 5. и 6. овог закона, Министарство прикупља, обрађује и користи податке, укључујући и личне податке, води евиденције и обезбјеђује њихову заштиту, у складу са важећим прописима.

(2) Запослени у Министарству дужни су да чувају податке које су сазнали у обављању послова и задатака или у вези са обављањем послова и задатака.

(3) Обавеза чувања података траје и након престанка радног односа у Министарству.

(4) Министар може лица из ст. 2. и 3. овог члана ослободити обавезе чувања података у сврху вођења судског или управног поступка, ако је ријеч о подацима без којих у том поступку није могуће утврдити чињенично стање и донијети одлуку.

Прикупљање и обрада

Члан 140.

(1) Министарство води евиденције о збиркама личних података и пријављује их Агенцији за заштиту личних података БиХ ради обједињавања у Главном регистру.

(2) Министарство прикупља личне податке у складу са законским и другим прописима о заштити личних података, непосредно од лица на које се ти подаци односе, од других физичких и правних лица, из јавних евиденција, регистара и других извора.

(3) Министарство је овлашћено да у изузетним ситуацијама које су прописане законом прикупља и обрађује личне податке из посебне категорије.

(4) Министарство обрађује само аутентичне и тачне личне податке које по потреби ажурира, а нетачне и непотпуне податке брише или исправља.

(5) Министарство не може вршити обраду личних података посредством обрађивача.

(6) На обраду личних података према одредбама овог закона не примјењује се Закон о слободи приступа информацијама.

Вођење евиденција

Члан 141.

(1) У циљу обављања послова из чл. 5. и 6. овог закона, Министарство води евиденције о:

- 1) догађајима,
- 2) увиђајима и другим криминалистичко-техничким радњама,
- 3) саобраћајним незгодама,
- 4) привремено одузетим предметима,
- 5) извршеним претресима,
- 6) извршеним кривичним дјелима и поднесеним извјештајима,

7) издатим прекршајним налозима и поднесеним захтјевима за покретање прекршајног поступка,

8) лицима којима је провјераван идентитет,

9) лицима којима је утврђиван идентитет,

10) лицима и предметима за којима се трага,

11) лицима која су лишена слободе по било којем основу,

12) употреби силе,

13) представкама грађана,

14) отисцима прстију и дланова и аутоматском систему за идентификацију,

15) психофизиолошким испитивањима,

16) оперативним везама,

17) казненој евиденцији,

18) безбједносно интересантним лицима,

19) провјери личних података,

20) видео-надзору и

21) тајним подацима.

(2) Осим евиденција из става 1. овог члана, Министарство ради ефикасног обављања послова води и друге евиденције које садрже личне податке.

(3) Садржај, начин вођења и рокови чувања евиденција из ст. 1. и 2. овог члана утврђују се правилником који доноси министар.

Брисање података из евиденција

Члан 142.

Уколико није другачије прописано, подаци из евиденција које води Министарство бришу се без одгађања:

1) када престану разлози, односно услови ради којих је лични податак унесен у одговарајућу евиденцију,

2) када протекну рокови прописани правилником из члана 141. став 3. овог закона и

3) када њихово прикупљање и обрада нису били допуштени.

Обрада, чување и заштита тајних података

Члан 143.

(1) Министарство примјењује заједничке основе јединственог система обрађивања тајних података, њиховог чувања и заштите од неовлашћеног откривања, уништавања и злоупотребе и прописује право приступа и коришћења тајних података у складу са Законом о заштити тајних података.

(2) Тајни подаци чувају се у складу са важећим прописима, а у циљу обезбјеђења приступа само оним лицима којима је одобрен приступ тајним подацима одговарајућег нивоа и којима су ти подаци потребни при обављању њихових радних задатака.

(3) Тајни подаци могу се размјењивати и уступати само под условима прописаним Законом о заштити тајних података.

(4) Пропис којим се уређује поступак одређивања тајности података, начин и облик означавања тајних података, физичке, техничке, организационе мјере и поступци за чување и руковање тајним подацима које користи Министарство доноси министар, на приједлог директора.

XVII - САРАДЊА И МЕЂУСОБНИ ОДНОСИ МИНИСТАРСТВА СА ОРГАНИМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ, ЕНТИТЕТСКИМ ОРГАНИМА, ОРГАНИМА БРЧКО ДИСТРИКТА БИХ И ДРУГИМ ОРГАНИМА И ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Односи Министарства са другим органима и организацијама

Члан 144.

Међусобни односи Министарства са органима Босне и Херцеговине, ентитетским органима, органима Брчко Дистрикта БиХ, другим органима и организацијама, као и

међународним агенцијама за спровођење закона, заснивају се на узајамној сарадњи, контактима, споразумима, протоколима, договорима, размјени информација од заједничког интереса, у складу са овим законом, Законом о заштити личних података БиХ, Законом о Агенцији за идентификациона документа, евиденцију и размјену података БиХ и Законом о правној помоћи и службеној сарадњи у кривичним стварима између Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта БиХ.

Односи Министарства са институцијама Републике Српске, БиХ, Федерације БиХ, Брчко Дистрикта БиХ и другим правним и физичких лицима

Члан 145.

Односи према предсједнику Републике Српске, Народној скупштини Републике Српске, Влади, Министарству безбједности БиХ, Министарству унутрашњих послова Федерације Босне и Херцеговине, кантоналним министарствима унутрашњих послова, полицији Брчко Дистрикта БиХ, другим организацијама, органима Босне и Херцеговине и ентитетским органима, органима Брчко Дистрикта БиХ, органима градова и општина, привредним друштвима и другим правним и физичким лицима остварују се у складу са Уставом Републике Српске, Уставом Босне и Херцеговине, овим законом и другим законима којима се уређује надлежност Министарства.

Сарадња

Члан 146.

(1) Министарство непосредно остварује међународну сарадњу.

(2) Министарство непосредно сарађује са органима Босне и Херцеговине надлежним за послове безбједности, Министарством унутрашњих послова Федерације Босне и Херцеговине, полицијом Брчко Дистрикта БиХ и врши међусобну размјену података, обавјештења и информација из своје надлежности.

(3) Министарство успоставља систем прикупљања података у вези са криминалом и полицијским мјерама предузетим на његовом спречавању.

(4) Министарство координира систем прикупљања података са органима из става 2. овог члана, а у циљу прикупљања и поређења статистичких података.

Сарадња са другим полицијским органима у БиХ

Члан 147.

(1) У случају да Министарство, вршећи задатке из своје надлежности, добије сазнања да се кривична дјела из надлежности других полицијских органа у БиХ припремају или су извршена, предузима неопходне мјере и активности на спречавању чињења кривичних дјела или проналажењу и хватању учинилаца.

(2) Након предузимања мјера и активности из става 1. овог члана, Министарство ће одмах обавијестити надлежни полицијски орган.

Сарадња са јединицама локалне самоуправе, другим установама и организацијама

Члан 148.

(1) Министарство сарађује са јединицама локалне самоуправе на предузимању мјера у циљу остваривања безбједности грађана и имовине.

(2) Министарство сарађује и са другим органима, установама, организацијама, невладиним организацијама, удружењима грађана на принципима партнерства у циљу личне и имовинске безбједности грађана.

XVIII - ПОЛИЦИЈСКА И СТРУЧНА ОБУКА

Полицијска и стручна обука

Члан 149.

(1) Министарство организује и врши полицијску и стручну обуку запослених, обуку понављања знања, као и друге обуке за потребе физичких и правних лица.

(2) Послове из става 1. овог члана организује и врши надлежна управа, у чијем саставу су Јединица за полицијску обуку - Полицијска академија и Јединица за стручну обуку.

(3) Садржај и начин вршења стручне обуке у Јединици за стручну обуку прописује министар подзаконским актом.

Јединица за полицијску обуку - Полицијска академија

Члан 150.

Статутом Јединице за полицијску обуку - Полицијске академије детаљније се уређују обављање дјелатности полицијске обуке и обуке понављања знања, статус полазника, руковођење и управљање.

Међусобне обавезе кадета и Министарства

Члан 151.

(1) У смислу овог закона, кадети су лица која похађају полицијску обуку за чин млађег полицајца.

(2) Међусобне обавезе кадета и Министарства уређују се посебним уговором.

(3) Министар, на приједлог директора, доноси правилник којим се уређују поступак полицијске обуке и обавеза кадета у току обуке.

(4) По успјешном завршетку полицијске обуке кадет се прима у радни однос на радно мјесто које одговара чину млађег полицајца.

Обавезе кадета у случају напуштања обуке

Члан 152.

Кадет који је у складу са овим законом уписан на полицијску обуку, а самовољно напусти обуку или је избачен са обуке својом кривицом, надокнађује Министарству трошкове обуке.

Стручно оспособљавање и усавршавање

Члан 153.

(1) Полицијски службеник дужан је да се стручно оспособљава и усавршава.

(2) Полицијски службеник учествује у образовним активностима, на курсевима и семинарима.

(3) Садржај и начин стручног усавршавања за полицијске службенике правилником прописује министар, на приједлог директора.

Високо образовање

Члан 154.

(1) Високо образовање за потребе Министарства спроводи се у складу са посебним прописима.

(2) Министарство и Универзитет у Бањој Луци закључиће уговор којим ће регулисати међусобна питања, као и потребе за будућим школовањем високообразованог кадра за потребе Министарства (услови уписа, начин школовања и друго).

XIX - КОНТРОЛА И ЈАВНОСТ РАДА

Контрола над радом Министарства

Члан 155.

Контролу над радом Министарства остварују предсједник Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, односно Одбор за безбједност Народне скупштине Републике Српске, Влада, Уставни суд, редовни судови и грађани.

Односи са предсједником Републике Српске

Члан 156.

(1) Одлуке и смјернице предсједника Републике Српске из области безбједности спроводи Министарство, у складу са законом.

(2) Министарство је дужно да обавјештава предсједника Републике Српске о свим питањима од значаја за доношење одлука из става 1. овог члана.

Односи са Народном скупштином Републике Српске

Члан 157.

(1) Министарство је дужно, најмање једном годишње, поднијети извјештај о раду Народној скупштини Републике Српске.

(2) Ради остваривања сарадње са Одбором за безбједност, Министарство је дужно да Одбору за безбједност осигура контролу и праћење рада Министарства и да редовно доставља извјештај о свом раду, као и друге извјештаје по захтјеву овог одбора.

Односи са Владом

Члан 158.

Влада усмјерава и усклађује рад и врши надзор над радом Министарства, разматра програм рада и извјештај о раду Министарства.

Информисање предсједника Републике Српске, Народне скупштине Републике Српске и Владе

Члан 159.

О раду и стању у области унутрашњих послова министар је дужан да информише предсједника Републике Српске, Народну скупштину Републике Српске и Владу.

Оцјена уставности и законитости и контрола законитости

Члан 160.

Оцјену уставности и законитости прописа и других општих аката Министарства врши Уставни суд Републике Српске, а судску контролу законитости појединачних аката Министарства врше надлежни судови Републике Српске.

Информисање јавности

Члан 161.

(1) Ради остваривања принципа јавности рада и у интересу безбједности, Министарство обавјештава физичка и правна лица и републичке органе управе о сазнањима од интереса за њихову заштиту и безбједност уопште.

(2) Републички органи управе, привредна друштва и друга правна лица дужни су да пружају помоћ Министарству у спречавању и откривању кривичних дјела која се гоне по службеној дужности, у складу са одредбама Закона о кривичном поступку.

(3) У извршавању послова из свог дјелокруга Министарство се ослања на помоћ грађана, у складу са одредбама Закона о кривичном поступку.

(4) Министарство је отворено за јавност и медије, осим ако би објављивање одређених података штетило резултатима полицијских операција и безбједности грађана или било у супротности са законом.

Биро за представке грађана

Члан 162.

(1) Биро за представке грађана (у даљем тексту: Биро), као унутрашња организациона јединица у сједишту Министарства, прати рад дисциплинских органа у циљу обезбјеђења законитости и правичности поступања ради тока унутрашњег поступка иницираног на основу представке, те надгледања извршења дисциплинских мјера.

(2) Биро доноси пословник којим се уређује начин рада.

Обавезе Бироа

Члан 163.

Физичка и правна лица могу да подносе представке Бироу у вези са радом Министарства, а Биро је обавезан о исходу поступка обавијестити подносиоца.

Састав и избор чланова Бироа

Члан 164.

(1) Биро чине шеф Бироа и два члана Бироа.

(2) Избор шефа и чланова Бироа врши Одбор за безбједност Народне скупштине Републике Српске (у даљем тексту: Одбор), а министар их именује на њихове дужности.

(3) Министарство доставља Одбору листу кандидата који испуњавају опште и посебне услове и приједлог кандидата за шефа и чланове Бироа.

(4) Међу члановима Бироа је један члан из Министарства, најмање једно лице женског пола и један припадник не српске националности.

(5) Шеф Бироа и чланови Бироа именују се на мандат од четири године и не могу се именовати на више од два мандата.

(6) Иницијативу за поступак именовања чланова и шефа Бироа покреће надлежна организациона јединица, најмање шест мјесеци прије истека мандата сваког од чланова и шефа Бироа.

(7) За вријеме мандата шефу и члановима Бироа припадају плата и друге накнаде по основу рада у складу са прописима којима се уређују плате запослених у Министарству.

(8) Шефу и члановима Бироа, осим члана из Министарства, истеком мандата, поновљеног мандата или због престанка радног односа, осим у случају престанка радног односа по основу пензионисања, престају сва права која су остваривали по основу рада.

(9) Права по основу рада престају даном коначности рјешења о престанку мандата.

Посебни услови за избор шефа и чланова Бироа

Члан 165.

(1) Листа кандидата израђује се сходно стандардима и критеријумима из члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03).

(2) Посебни услови за избор кандидата за шефа и чланове Бироа су:

1) шеф Бироа мора имати завршен правни факултет, најмање три године радног искуства у струци и положен стручни испит за рад у органима управе Републике Српске,

2) чланови Бироа морају имати високу стручну спрему, најмање три године радног искуства у тој спреси и положен стручни испит за рад у органима управе Републике Српске,

3) шеф Бироа и члан Бироа, изузев представника Министарства, не могу бити полицијски службеници из других полицијских структура у БиХ,

4) шеф и чланови Бироа не могу бити чланови политичке странке и

5) шеф и чланови Бироа не могу бити лица која су кривично кажњавана нити лица против којих се води кривични поступак.

Престанак мандата

Члан 166.

(1) Изузетно од члана 164. став 8. овог закона, мандат шефу Бироа и члановима Бироа престаје из сљедећих разлога:

1) на лични захтјев,

2) испуњавањем услова за остваривање права на пензију,

3) разрјешењем и

4) у случају смрти.

(2) Министар може разрјешити шефа или члана Бироа само на основу писмене препоруке Одбора.

(3) Одлуку из ст. 1. и 2. овог члана доноси министар.

XX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Примјена члана 108.

Члан 167.

Одредбе члана 108. овог закона примјењиваће се након извршене Анализе и мишљења о испуњености услова за утврђивање радних мјеста на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, а најкасније годину дана од ступања на снагу овог закона.

Наставак мандата чланова Полицијског одбора и чланова Бироа

Члан 168.

Чланови Полицијског одбора и чланови Бироа, који су на дан ступања на снагу овог закона именовани у складу са претходно важећим прописима, настављају свој рад до истека мандата на које су именовани.

Усклађивање чинова

Члан 169.

Полицијским службеницима који обављају послове и задатке за чије обављање је предвиђен IV степен стручне спреме и који на дан ступања на снагу овог закона имају утврђен чин у складу са претходно важећим прописима додијелиће се чин у складу са чл. 89. и 92. овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Доношење подзаконских аката из надлежности Владе

Члан 170.

У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона Влада ће донијети прописе о:

- 1) одређивању личности и објеката који се посебно обебјеђују (члан 5. став 2),
- 2) облику службене полицијске легитимације и полицијске значке (члан 24. став 7),
- 3) чиновима полицијских службеника (члан 89. став 2) и
- 4) дисциплинској и материјалној одговорности директора и замјеника директора (члан 114).

Доношење подзаконских аката из надлежности министра

Члан 171.

У року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона министар ће донијети прописе о:

- 1) униформи полицијских службеника (члан 25. став 3),
- 2) полицијској опреми (члан 25. став 4),
- 3) начину држања и ношења оружја и муниције (члан 26),
- 4) употреби силе (члан 29. став 2),
- 5) додатном ангажовању полицијских службеника Министарства (члан 59. став 1. тачка 2),
- 6) идентификационом документу државних службеника и намјештеника (члан 69. став 2),
- 7) начину утврђивања подобности за обављање полицијских послова (члан 74. став 3),
- 8) поступку запошљавања (члан 77),
- 9) начину полагања заклетве (члан 78. став 2),
- 10) екстерном премјештају (члан 87. став 4),
- 11) оцјени рада (члан 99. став 3),
- 12) дисциплинском поступку (члан 128),
- 13) накнади материјалне штете (члан 128. став 4),
- 14) поступку у случају вишка полицијских службеника (члан 134. став 2),
- 15) легитимацији пензионисаног припадника Министарства (члан 136. став 2),

16) садржају, начину вођења и роковима чувања евиденција које води Министарство (члан 141. став 3),

17) одређивању тајности података и поступцима за чување и руковање тајним подацима које користи Министарство (члан 143. став 4),

18) садржају и начину вршења стручне обуке (члан 149. став 3),

19) поступку основне обуке и обавеза кадета током основне обуке (члан 151. став 3) и

20) стручном усавршавању полицијских службеника (члан 153. став 3).

Доношење подзаконског акта из надлежности директора

Члан 172.

У року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона директор ће донијети пропис о начину вршења психофизиолошких испитивања (члан 29. став 3).

Децирфиковани полицијски службеници

Члан 173.

(1) Ако овим законом није другачије прописано и у складу са међународним обавезама Босне и Херцеговине, ниједно лице, ни под којим околностима, не може бити у радном односу по основу овог закона ако су му Међународне полицијске снаге Уједињених нација (у даљем тексту: УН/ИРПФ) одбиле сертификацију или му је УН/ИРПФ укинуо овлашћење за вршење полицијских овлашћења.

(2) Ако овим законом није другачије прописано, у складу са међународним обавезама Босне и Херцеговине и поред основа који су прописани овим законом у погледу прекида радног односа полицијског службеника, радни однос полицијског службеника прекида се и не продужује се ни у којем облику, нити на било који начин и ни под којим околностима ако је полицијском службенику УН/ИРПФ одбио сертификацију, односно ако му је УН/ИРПФ укинуо овлашћење за вршење полицијских овлашћења.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се на лица којима је УН/ИРПФ одбио сертификацију, а која ће у складу са одредбама овог закона бити запослена у Министарству након ступања на снагу овог закона.

(4) Лица из става 3. овог члана изузимају се од примјене члана 74. став 1. тачка 2) овог закона.

(5) Да би се сматрало лицем којем је УН/ИРПФ одбио сертификацију у смислу одредбе става 3. овог члана, лице је у вријеме подношења пријаве за пријем у радни однос дужно да приложи доказ о томе да му је УН/ИРПФ одбио сертификацију.

(6) Доказ из става 5. овог члана сматра се траженом документацијом која се подноси при спровођењу поступка избора, а доказ се подноси у писаној форми, са примјерком одговарајућег документа УН/ИРПФ-а, којим се потврђује одбијање сертификације.

Рјешавање предмета примљених у рад

Члан 174.

Ступањем на снагу овог закона сви дисциплински предмети који су били у поступку рјешавања пред дисциплинским органом надлежним за рјешавање према раније важећим законима и прописима рјешавају се у складу са тим прописима.

Престанак важења подзаконских аката

Члан 175.

Подзаконски акти донесени на основу Закона о унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/12 и 33/14) и Закона о полицијским службеницима ("Службени гласник Републике Српске", број 20/14) примјењиваће се до доношења подзаконских аката на основу овог закона уколико нису у супротности са овим законом.

Престанак важења закона

Члан 176.

Ступањем на снагу овог закона престају да важи Закон о унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/12 и 33/14) и Закон о полицијским службеницима ("Службени гласник Републике Српске", број 20/14).

Ступање на снагу Закона

Члан 177.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-416/16
7. априла 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине
Недељко Чубриловић, с.р.

1011

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ**

Проглашавам Закон о измјени Закона о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тринаестој сједници, одржаној 23. јуна 2016. године, а Вијеће народа 4. јула 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјени Закона о републичкој управи није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2193/16
5. јула 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ**

Члан 1.

У Закону о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12 и 15/16) у члану 36. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Републичка управа цивилне заштите је самостална републичка управа."

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-787/16
23. јуна 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1012

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о државним службеницима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тринаестој сједници, одржаној 23. јуна 2016. године, а Вијеће народа 4. јула 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о државним службеницима није угрожен витал-

ни национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2194/16
5. јула 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА**

Члан 1.

У Закону о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) у члану 14. у ставу 1. број: "18" замјењује се бројем: "20".

Став 2. мијења се и гласи:

"(2) Годишњи одмор из става 1. овог члана увећава се по основу радног стажа и другим основима у складу са колективним уговором."

Члан 2.

У члану 16. став 2. мијења се и гласи:

"(2) Годишњи одмор може се користити у дијеловима, у складу са могућностима и потребама републичких органа управе, с тим што први дио годишњег одмора мора трајати најмање двије радне седмице, док други дио одмора државни службеник мора искористити најкасније до 30. јуна наредне календарске године."

Члан 3.

Послије члана 16. додаје се члан 16а, који гласи:

"Члан 16а.

(1) Државни службеник којем престане радни однос ради преласка на рад код другог послодавца за ту календарску годину користи годишњи одмор код послодавца код којег је стекао право, и то прије престанка радног односа.

(2) Државном службенику којем престаје радни однос због испуњавања услова за одлазак у старосну пензију или којем престаје радни однос на одређено вријеме послодавац је дужан да обезбиди коришћење годишњег одмора прије престанка радног односа, односно стицања услова за старосну пензију.

(3) Ако државни службеник из ст. 1. и 2. овог члана кривцом послодавца, у цијелости или дјелимично, не искористи годишњи одмор, има право на накнаду штете у висини просјечне плате остварене у претходна три мјесеца, утврђене општим актом или уговором о раду."

Члан 4.

Члан 18. мијења се и гласи:

"(1) Државни службеник има право да уз накнаду плате одсуствује са посла у сљедећим случајевима: ступања у брак, рођења дјетета, добровољног давања крви, теже болести или смрти члана породице и у другим случајевима одређеним колективним уговором.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од пет радних дана у току једне календарске године, осим у случају смрти члана породице, уколико колективним уговором није одређено другачије.

(3) Дужина плаћеног одсуства из става 1. овог члана утврдиће се колективним уговором.

(4) Државни службеник, у случају потребе, може у току календарске године користити плаћено одсуство по више основа.

(5) Послодавац може, на захтјев државног службеника, одобрити плаћено одсуство дуже од пет радних дана у току календарске године у оправданим случајевима.

(6) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основима потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.